

Съдържание

I Законодателни актове

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива 2014/104/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 година относно някои правила за уреждане на иски за обезщетение за вреди по националното право за нарушения на разпоредбите на правото на държавите членки и на Европейския съюз в областта на конкуренцията ⁽¹⁾ 1

II Незаконодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) № 1290/2014 на Съвета от 4 декември 2014 година за изменение на Регламент (ЕС) № 833/2014 относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна, и за изменение на Регламент (ЕС) № 960/2014 за изменение на Регламент (ЕС) № 833/2014 20
- ★ Делегиран регламент (ЕС) № 1291/2014 на Комисията от 16 юли 2014 година относно условията за класифициране, без изпитване, на дървесни плочи по EN13986 и облицовка от масивна дървесина по EN14915 по отношение на тяхната огнезащитна способност, когато се използват за облицоване на стени и тавани ⁽¹⁾ 25
- ★ Делегиран регламент (ЕС) № 1292/2014 на Комисията от 17 юли 2014 година относно условията за класифициране без изпитване на някои подови настилки от дървесина без покритие по стандарт EN 14342 по отношение на реакцията им на огън ⁽¹⁾ 27

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

- ★ Делегиран регламент (ЕС) № 1293/2014 на Комисията от 17 юли 2014 година относно условията за класифициране без изпитване на метални летви и профили за шпакловки, попадащи в обхвата на стандарт EN 13658-1, метални летви и профили за мазилки, попадащи в обхвата на стандарт EN 13658-2, и метални обрамчващи и допълнителни профили, попадащи в обхвата на стандарт EN 14353, по отношение на реакцията им на огън ⁽¹⁾ 29
- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) № 1294/2014 на Комисията от 4 декември 2014 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1238/95 по отношение на размера на таксите за заявка и на таксите за проверка, които се плащат на Службата на Общността за сортовете растения 30
- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) № 1295/2014 на Комисията от 4 декември 2014 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕО) № 669/2009 за прилагане на Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на засиления официален контрол върху вноса на някои фуражи и храни от неживотински произход ⁽¹⁾ 33
- Регламент за изпълнение (ЕС) № 1296/2014 на Комисията от 4 декември 2014 година за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци 41

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива за изпълнение 2014/105/ЕС на Комисията от 4 декември 2014 година за изменение на директиви 2003/90/ЕО и 2003/91/ЕО за установяване на мерки за прилагане на член 7 от Директива 2002/53/ЕО на Съвета и член 7 от Директива 2002/55/ЕО на Съвета съответно по отношение на минимално изискваните характеристики, които следва да бъдат обхванати от изследването, и на минималните условия за изследване на някои сортове земеделски растителни видове и зеленчукови видове ⁽¹⁾ 44

РЕШЕНИЯ

2014/871/ЕС:

- ★ Решение на Съвета от 1 декември 2014 година относно позицията, която да бъде зета от името на Европейския съюз на Осмата конференция на страните по Конвенцията за трансграничните последици от промишлените аварии по отношение на предложението за изменение на приложение I към посочената конвенция 50
- ★ Решение 2014/872/ОВППС на Съвета от 4 декември 2014 година за изменение на Решение 2014/512/ОВППС относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна, и на Решение 2014/659/ОВППС за изменение на Решение 2014/512/ОВППС 58

2014/873/ЕС:

- ★ Решение за изпълнение на Комисията от 3 декември 2014 година за отмяна на Решение 2002/249/ЕО относно някои защитни мерки за рибните продукти и продуктите от аквакултури, предназначени за консумация от човека и внесени от Мианмар (нотифицирано под номер C(2014) 9057) ⁽¹⁾ 61

2014/874/ЕС:

- ★ Решение за изпълнение на Комисията от 3 декември 2014 година за изменение на Решение 2008/866/ЕО относно спешни мерки за спиране на вноса от Перу на някои двучерупчести мекотели за консумация от човека по отношение на неговия срок на прилагане (нотифицирано под номер C(2014) 9113) ⁽¹⁾ 63

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

2014/875/EC:

- ★ Решение за изпълнение на Комисията от 4 декември 2014 година за публикуване на данните за стандарт EN 15649-2:2009+A2:2013 относно артикули за свободно време, използвани за плуване във вода, и стандарт EN 957-6:2010+A1:2014 относно стационарни съоръжения за тренировка в *Официален вестник на Европейския съюз* съгласно Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ 65
-

Поправки

- ★ Поправка на Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 г. относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции (ОВ L 76, 22.3.2005 г.) (Специално издание на български език, глава 19, том 7) 67

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

I

(Законодателни актове)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2014/104/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 26 ноември 2014 година

относно някои правила за уреждане на искове за обезщетение за вреди по националното право за нарушения на разпоредбите на правото на държавите членки и на Европейския съюз в областта на конкуренцията

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално членове 103 и 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Членове 101 и 102 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) са свързани с обществения ред и следва да се прилагат ефективно в целия Съюз с оглед да се гарантира, че конкуренцията на вътрешния пазар не се нарушава.
- (2) Прилагането на членове 101 и 102 ДФЕС се извършва от Комисията въз основа на правомощията, предвидени в Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета ⁽³⁾. След влизането в сила на Договора от Лисабон на 1 декември 2009 г. членове 81 и 82 от Договора за създаване на Европейската общност станаха членове 101 и 102 ДФЕС, като по същество са идентични. Прилагането на тези разпоредби от страна на публичните органи се осигурява и от националните органи за защита на конкуренцията, които могат да вземат решенията, посочени в член 5 от Регламент (ЕО) № 1/2003. В съответствие с посочения регламент държавите членки следва да могат да определят както административни, така и съдебни органи, които да прилагат членове 101 и 102 ДФЕС като публични органи, осигуряващи прилагането им, и да изпълняват различните функции, възложени на органите за защита на конкуренцията в посочения регламент.
- (3) Членове 101 и 102 ДФЕС имат директен ефект върху отношенията между физическите лица и пораждаат права и задължения за тези лица, чието прилагане се осигурява от националните съдилища. По този начин националните съдилища изпълняват също толкова важна роля при прилагането на правилата за конкуренция (прилагане от страна на частноправни субекти). Когато се произнасят по спорове между частни лица, те защитават субективни права, предвидени в правото на Съюза, например като присъждат обезщетение на пострадалите от нарушения. Пълната ефективност на членове 101 и 102 ДФЕС, и по-специално практическите последици от посочените в тях

⁽¹⁾ ОВ С 67, 6.3.2014 г., стр. 83.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 17 април 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 10 ноември 2014 г.

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 г. относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 1).

забрани, изисква всички — независимо дали става въпрос за физически лица, включително потребители и предприятия, или публични органи — да могат да поискат обезщетение пред националните съдилища за вредата, която им е причинена вследствие на нарушение на тези разпоредби. Правото на обезщетение, предвидено в правото на Съюза, се прилага по същия начин към нарушения на членове 101 и 102 ДФЕС от публични предприятия и предприятия, на които са предоставени специални или изключителни права от държавите членки по смисъла на член 106 ДФЕС.

- (4) Предвиденото в правото на Съюза право на обезщетение за вреди, претърпени вследствие на нарушения на правото на Съюза и националното конкурентно право, изисква от всяка държава членка да има процедурни правила, които гарантират ефективното упражняване на това право. Необходимостта от ефективни процесуални средства за защита произтича също така от правото на ефективна правна защита, предвидено член 19, параграф 1, втора алинея от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и в член 47, първа алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз; държавите членки следва да осигурят ефективна правна защита в областите, обхванати от правото на Съюза.
- (5) Исковете за обезщетение за вреди са само един от елементите на ефективна система за прилагане от страна на частноправни субекти при нарушения на конкурентното право и се допълват от алтернативни средства за правна защита, като например механизъм за решаване на спорове по взаимно съгласие и решения по прилагането от страна на публичните органи, които насърчават страните да предоставят обезщетение.
- (6) С оглед да се гарантират ефективни действия по прилагане от страна на частноправни субекти в рамките на гражданското право и ефективно прилагане от страна на публичните органи за защита на конкуренцията, се изисква взаимодействието на двата инструмента, за да се гарантира максимална ефективност на правилата за конкуренция. Необходимо е съгласувано да се уреди начинът, по който се координират двете форми на прилагане, например по отношение на правилата относно достъпа до документи, съхранявани от органите за защита на конкуренцията. Чрез такава координация на равнището на Съюза се избягват и различията в приложимите правила, които биха застрашили правилното функциониране на вътрешния пазар.
- (7) В съответствие с член 26, параграф 2 ДФЕС вътрешният пазар представлява пространство без вътрешни граници, в което се гарантира свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали. Съществуват значителни разлики между правилата в държавите членки, чрез които понастоящем се уреждат искивете за обезщетение за вреди при нарушения на правото на Съюза или на националното конкурентно право. Тези разлики водят до несигурност по отношение на условията, при които увредените лица могат да упражнят правото си на обезщетение, произтичащо от ДФЕС, и засягат действителната ефективност на това право. Тъй като увредените лица често избират да предявят искиве за обезщетение за вреди пред съдилищата на своите държави членки на установяване, несъответствието между националните правила водят до неравнопоставени условия във връзка с искивете за обезщетение за вреди и съответно могат да засегнат конкуренцията на пазарите, на които извършват дейност увредените лица и предприятията нарушители.
- (8) По отношение на предприятията, установени и извършващи дейност в различни държави членки, се прилагат различаващи се процесуални правила, които съществено засягат степента на тяхната отговорност за нарушения на конкурентното право. Различното прилагане на правото на обезщетение, предвидено в правото на Съюза, може да доведе до конкурентно предимство за някои предприятия, нарушили член 101 или член 102 ДФЕС, както и да представлява възпиращ фактор за упражняване на правото на установяване и на доставяне на стоки или услуги в държавите членки, в които правото на обезщетение се прилага по-ефективно. Тъй като разликите в режимите на отговорност, приложими в държавите членки, могат да окажат отрицателно въздействие както върху конкуренцията, така и върху правилното функциониране на вътрешния пазар, целесъобразно е настоящата директива да се основава на двойното правно основание на членове 103 и 114 ДФЕС.
- (9) Тъй като характеризиращите се със значителни последици нарушения на конкурентното право често са с трансграничен елемент, е необходимо да се гарантират по-равнопоставени условия за предприятията, извършващи дейност на вътрешния пазар, и да се подобрят условията за упражняване от потребителите на правата, произтичащи от вътрешния пазар. Освен това е целесъобразно да се повиши правната сигурност и да се намалят разликите между държавите членки по отношение на националните правила, уреждащи искивете за обезщетение за вреди при нарушения както на конкурентното право на Съюза, така и на националното конкурентно право, когато то се прилага успоредно с конкурентното право на Съюза. Сближаването на тези правила ще спомогне и за предотвратяване на увеличаването на разликите между правилата на държавите членки за уреждане на искивете за обезщетение за вреди по дела в областта на конкуренцията.
- (10) В член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003 се предвижда, че „когато органите по конкуренция на държавите членки или националните съдилища прилагат националното конкурентно право към споразумения, решения на сдружения на предприятия или съгласувани практики по смисъла на член [101, параграф 1 ДФЕС], които могат да засегнат търговията между държавите членки по смисъла на тази разпоредба, те също така прилагат и член [101 ДФЕС] към такива споразумения, решения или съгласувани практики. Когато органите по конкуренция на държавите членки или националните съдилища прилагат националното конкурентно право по отношение на всякакви злоупотреби, забранени от член [102 ДФЕС], те прилагат също и член [102 ДФЕС].“ В интерес на правилното функциониране на вътрешния пазар и с оглед на по-голяма правна сигурност и по-равнопоставени условия за предприятията и потребителите, е целесъобразно обхватът на настоящата директива да се разшири така, че да обхваща искиве за обезщетение за вреди при нарушения на националното конкурентно право, когато то се прилага съгласно член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003. Прилагането на различаващи се правила за гражданската отговорност по отношение на нарушения на член 101 или член 102 ДФЕС и по отношение на нарушения на правилата на националното конкурентно право, които трябва да се прилагат по същите дела успоредно с

конкурентното право на Съюза, би оказало неблагоприятно въздействие върху позицията на ищите по делото и върху обхвата на техните претенции и би представлявало пречка за правилното функциониране на вътрешния пазар. Настоящата директива не следва да засяга искове за обезщетение за вреди при нарушения на националното конкурентно право, които не засягат търговията между държавите членки по смисъла на член 101 или член 102 ДФЕС.

- (11) При липсата на уредба в правото на Съюза исковете за обезщетение за вреди се уреждат от националните правила и процедури на държавите членки. В съответствие със съдебната практика на Съда на Европейския съюз (наричан по-долу „Съдът на ЕС“) всяко лице може да претендира обезщетение за претърпени вреди, когато е налице причинно-следствена връзка между вредата и нарушението на конкурентното право. Всички национални правила, уреждащи упражняването на правото на обезщетение за вреди, претърпени вследствие на нарушения на член 101 или член 102 ДФЕС, включително по отношение на аспекти, които не са уредени от настоящата директива, например понятието за причинно-следствена връзка между нарушението и вредата, трябва да зачитат принципите на ефективност и равностойност. Това означава, че те не следва да се формулират или прилагат по такъв начин, че да бъде прекомерно трудно или практически невъзможно да се упражнява правото на обезщетение, гарантирано с ДФЕС, или по по-неблагоприятен начин в сравнение с правилата, които уреждат подобни искове по националното право. Когато държавите членки предвиждат други условия за обезщетение в националното си право, като отговорност, адекватност или вина, те следва да могат да запазят тези условия, доколкото те са в съответствие със съдебната практика на Съда на ЕС, принципите на ефективност и равностойност и настоящата директива.
- (12) С настоящата директива се утвърждават достиженията на правото на Съюза относно правото на обезщетение за вреди, причинени вследствие на нарушения на конкурентното право на Съюза, по-специално относно активната процесуална легитимация и определението за вреда, както е посочено в практиката на Съда на ЕС, без да се преопределя по-нататъшното развитие на това право. Всеки, който е претърпял вреда вследствие на нарушение, може да претендира за обезщетение за претърпяната загуба (*damnum emergens*), за ползите, от които това лице е било лишено (пропуснати ползи или *lucrum cessans*), заедно с натрупаните лихви, независимо от това дали в националното право тези категории са установени самостоятелно или заедно. Заплащането на лихви е съществен елемент от обезщетението за поправяне на претърпяната вреда, доколкото се отчита изтеклият срок, и следва да бъде дължимо от момента на причиняване на вредата до момента на изплащане на обезщетението, без да се засяга квалифицирането на такава лихва като компенсаторна лихва или лихва за забава съгласно националното право и начина на отчитане на изтеклия срок: като отделна категория (лихва) или като съставна част на претърпяната загуба или пропуснатата полза. Държавите членки са длъжни да определят правилата, които да се прилагат за тази цел.
- (13) Правото на обезщетение се признава за всички физически и юридически лица — потребители, предприятия и публични органи — независимо от наличието на пряко договорно правоотношение с предприятието нарушител и независимо дали е налице предходно констатиране на нарушение от орган за защита на конкуренцията. Настоящата директива не следва да задължава държавите членки да въведат механизми за колективна защита във връзка с прилагането на членове 101 и 102 ДФЕС. Без да се засяга възможността за обезщетение за пропуснати възможности, обезщетението в пълен размер съгласно настоящата директива не следва да води до прекомерно обезщетение, независимо дали това става чрез наказателни, многократни или други видове обезщетения.
- (14) Исковете за обезщетение за вреди при нарушения на правото на Съюза или националното конкурентно право обикновено изискват сложен фактологичен и икономически анализ. Необходимите доказателства за доказване на претенция за претърпени вреди често са в изключителното притежание на ответника или на трети лица и не са известни или достъпни в достатъчна степен за ищеца. При тези обстоятелства строгите правни изисквания към ищите да докажат подробно всички факти по делото в началото на производството по иска и да предоставят точно определени придружаващи доказателства може неоправдано да възпрепятства ефективното упражняване на гарантираното с ДФЕС право на обезщетение.
- (15) Доказателствата са важен елемент при предявяването на искове за обезщетение за вреди при нарушения на конкурентното право на Съюза или националното конкурентно право. При все това, тъй като съдебното производство в областта на конкуренцията се характеризира с информационна асиметрия, е целесъобразно да се гарантира, че на ищите е предоставено право да искат представянето на доказателства от значение за техните претенции, без да е необходимо да посочват конкретните доказателства. С оглед гарантиране на равенството на страните тези средства следва също така да са достъпни за ответниците по искове за обезщетение за вреди, така че те да могат да поискат представяне на доказателства от ищите. Освен това националните съдилища следва да могат да разпоредят представяне на доказателства от трети лица, включително публични органи. Когато националният съд желае да разпорежи представяне на доказателства от страна на Комисията, по отношение на исканията за информация се прилагат принципът на член 4, параграф 3 ДЕС на лоялно сътрудничество между Съюза и държавите членки и член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003. Когато националните съдилища разпореджат на публични органи да представят доказателства, се прилагат принципите на правното и административното сътрудничество съгласно правото на Съюза или националното право.

- (16) Националните съдилища следва да могат, под собствения си строг контрол, особено по отношение на необходимостта и пропорционалността на мерките за представяне на доказателства, да разпоредят представянето на конкретни доказателства или на категории доказателства по искане на някоя от страните. От изискването за пропорционалност следва, че представянето на доказателства може да бъде разпоредено само след като ищецът представи, въз основа на разумно достъпни за ищеца факти, убедително твърдение за претърпени вреди, които са му причинени от ответника. Когато целта на искането за представяне на доказателства е да се получи категория доказателства, тази категория следва бъде определена посредством общите характеристики на съставните ѝ елементи като характер, предмет и съдържание на документите, чието представяне се иска, времето на изготвянето им или други критерии, при условие че доказателствата, попадащи в тази категория, са от значение за делото по смисъла на настоящата директива. Категориите следва да бъдат определени възможно най-точно и тясно въз основа на разумно достъпни факти.
- (17) Когато съд в една държава членка поиска от компетентен съд в друга държава членка да събере доказателства или когато поиска директно събиране на доказателства в друга държава членка, се прилагат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета ⁽¹⁾.
- (18) Въпреки че доказателствата от значение за делото, които съдържат търговски тайни или друга поверителна информация, по принцип следва да са достъпни по искове за обезщетение за вреди, е необходимо такава поверителна информация да бъде защитена по подходящ начин. Поради това националните съдилища следва да разполагат с редица мерки за защита на такава поверителна информация от разкриване по време на производството. Тези мерки могат да включват възможност за редактиране на чувствителни пасажи в документи, провеждане на заседания при закрити врати, ограничаване на кръга на лицата, които имат право да се запознаят с въпросните доказателства, и указване на експертите да изготвят резюмета на информацията в обобщена или по друг начин неверителна форма. При все това мерките, с които се защитават търговски тайни и друга поверителна информация, не следва да съставляват пречка пред упражняването на правото на обезщетение.
- (19) Настоящата директива не засяга предвидената в правните уредби на държавите членки възможност за обжалване на разпоредения за представяне на доказателства, нито условията за обжалване.
- (20) С Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ се урежда публичният достъп до документи на Европейския парламент, Съвета и Комисията, като неговата цел е да предостави на обществеността възможно най-широк достъп до документи на тези институции. При все това посоченото право е предмет на някои ограничения поради причини, свързани с обществен или личен интерес. Следователно режимът на изключения, предвиден в член 4 от посочения регламент, се основава на баланс на противоположни в определени ситуации интереси, а именно, от една страна, интересите, за които би било от полза разкриването на съответните документи, и от друга страна, тези, които това разкриване би застрашило. Настоящата директива следва да не засяга тези правила и практики по Регламент (ЕО) № 1049/2001.
- (21) Ефективността и съгласуваното прилагане на членове 101 и 102 ДФЕС от страна на Комисията и националните органи за защита на конкуренцията изискват общ подход в целия Съюз по отношение на представянето на доказателства, които са част от преписка на орган за защита на конкуренцията. Представянето на доказателства не следва да намалява ненужно ефективността на прилагането на конкурентното право от органа за защита на конкуренцията. Настоящата директива не урежда разкриването на вътрешни документи на органите за защита на конкуренцията и кореспонденцията между такива органи.
- (22) За да се гарантира ефективната защита на правото на обезщетение, не е необходимо всеки документ, отнасящ се до производство по член 101 или член 102 ДФЕС, да бъде представен на ищеца само на основание на намерението на ищеца да предяви иск за обезщетение за вреди, тъй като е малко вероятно да се налага искът за обезщетение за вреди да бъде основан на всички доказателства в преписката относно това производство.
- (23) Изискването за пропорционалност следва да се оценява внимателно, когато представянето на доказателства създава риск от възпрепятстване на стратегията за разследване на орган за защита на конкуренцията, като се разкрие кои документи са част от преписката, или риск от отрицателно въздействие върху начина, по който предприятията сътрудничат на органите за защита на конкуренцията. Следва да се обърне особено внимание на предотвратяването на опитите за необосновано търсене на информация (т. нар. „fishing expeditions“), т.е. неконкретизирано или прекомерно широкообхватно искане за информация, която едва ли е от значение за страните по производството. Поради това исканията за представяне на доказателства следва да се считат за непропорционални, когато се отнасят до общо представяне на документи в преписката на орган за защита на конкуренцията по конкретно дело или до общо представяне на документи, получени от страна в рамките на конкретното дело. Такива широкообхватни искания за представяне на доказателства не са съвместими и със задължението на отправящата искането страна да посочи възможно най-точно и тясно конкретни доказателства или категории доказателства.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилища на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43).

- (24) Настоящата директива не засяга правото на съдилищата, когато разпореждат представянето на всякакви видове доказателства, с изключение на заявления за освобождаване от санкция или намаляване на санкции и заявления за постигане на споразумение, да вземат предвид, в съответствие с правото на Съюза или националното право, интересите на ефективното прилагане на конкурентното право от страна на публичните органи.
- (25) Следва да се прилага изключение по отношение на всички мерки по представяне на доказателства, чието евентуално налагане би повлияло неоправдано на текущо разследване на орган за защита на конкуренцията по отношение на нарушение на правото на Съюза или националното конкурентно право. Информацията, подготвена от орган за защита на конкуренцията в хода на водено от него производство за прилагане на правото на Съюза или националното конкурентно право и изпратена на страните по това производство (например „твърдение за извършено нарушение“), или подготвена от страна по производството (например отговор на искания за информация на органа за защита на конкуренцията или свидетелски показания), следва да подлежи на представяне във връзка с искиове за обезщетение за вреди само след като органът за защита на конкуренцията е прекратил производството, например като е приел решение съгласно член 5 или съгласно глава III от Регламент (ЕО) № 1/2003, с изключение на решения за налагане на временни мерки.
- (26) Програмите за освобождаване от санкция или намаляване на санкции и процедурите за постигане на споразумение са важни инструменти за прилагането от страна на публичните органи на конкурентното право на Съюза, тъй като те допринасят за разкриването, ефективното преследване и санкциониране на най-тежките нарушения на конкурентното право. Освен това, тъй като много от решенията на органи за защита на конкуренцията по дела във връзка с картели се основават на искания за освобождаване от санкция или намаляване на санкции, а исковите за обезщетение за вреди по дела във връзка с картели като цяло са основани на тези решения, програмите за освобождаване от санкция или намаляване на санкции са също толкова важни за ефективността на исковите за обезщетение за вреди по дела във връзка с картели. Предприятията могат да бъдат възпрезни от сътрудничество с органите за защита на конкуренцията при програмите за освобождаване от санкция или намаляване на санкции и процедурите за постигане на споразумение, ако бъдат разкрити самоуличаващи изявления, като заявления на предприятия за освобождаване от санкция или намаляване на санкции и заявления за постигане на споразумение, които са изготвени единствено за целите на сътрудничеството с органите за защита на конкуренцията. При такова разкриване би възникнал риск сътруднически предприятия или тяхното ръководство да носят гражданска или наказателна отговорност при по-неблагоприятни условия в сравнение със съизвършители, които не сътрудничат на органите за защита на конкуренцията. За да се гарантира, че предприятията продължават да имат желание да се обръщат доброволно към органите за защита на конкуренцията със заявления за освобождаване от санкция или намаляване на санкции или заявления за постигане на споразумение, тези документи следва да бъдат изключени от възможността за представяне на доказателства. Това изключение следва да се прилага и за дословни цитати от заявления за освобождаване от санкция или намаляване на санкции и заявления за постигане на споразумение, съдържащи се в други документи. Ограниченията за представяне на доказателства не следва да възпрепятстват органите за защита на конкуренцията да публикуват решенията си в съответствие с приложимото право на Съюза или национално право. За да се гарантира, че това изключение не представлява неоправдана намеса в правото на обезщетение на увреденото лице, то следва да бъде ограничено до тези доброволно направени и самоуличаващи заявления за освобождаване от санкция или намаляване на санкции и заявления за постигане на споразумение.
- (27) Правилата на настоящата директива за представяне на документи, различни от заявления за освобождаване от санкция или намаляване на санкции и заявления за постигане на споразумение, гарантират, че увредените лица разполагат с достатъчно други способи да получат достъп до доказателствата от значение за делото, които са им необходими за подготовка на исковите им за обезщетение за вреди. Националните съдилища следва да могат, по искане на ищец, да получат достъп до документи, във връзка с които има позоваване на изключение, за да проверят дали съдържанието им не попада извън обхвата на определенията за заявления за освобождаване от санкция или намаляване на санкции и заявления за постигане на споразумение, предвидени в настоящата директива. Всяко съдържание, което попада извън обхвата на определенията, следва да може да бъде представено съгласно съответните условия.
- (28) Националните съдилища следва да бъдат по всяко време в състояние във връзка с иск за обезщетение за вреди да издадат разпореждане за представяне на доказателства, съществуващи независимо от производствата на орган за защита на конкуренцията (наричани по-долу „вече съществуваща информация“).
- (29) Представянето на доказателства следва да бъде разпоредено от органа за защита на конкуренцията само когато тези доказателства не могат да бъдат получени в разумни граници от друга страна по производството или от трето лице.
- (30) Съгласно член 15, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 органите за защита на конкуренцията, като действат по собствена инициатива, могат да внасят писмени възражения в националните съдилища по въпроси, свързани с прилагането на член 101 или член 102 ДФЕС. За да се запази приносът за прилагането на посочените членове, получен чрез дейността по прилагане от страна на публичните органи, органите за защита на конкуренцията следва също така да могат, като действат по собствена инициатива, да представят бележки пред националните съдилища с цел оценяване на пропорционалността на представянето на доказателства, включени в преписки на тези органи, с оглед на въздействието, което подобно представяне би оказало върху ефективността на прилагането на конкурентното право от страна на публичните органи. Държавите членки следва да могат да създадат система, чрез която орган за защита на конкуренцията да бъде информиран относно искания за представяне на информация, когато лицето, което иска представянето ѝ, или лицето, от което се иска представянето ѝ, участва в разследване на този орган на предполагаемо нарушение, без да се засяга националното право, предвиждащо производство в отсъствието на страна (*ex parte*).

- (31) Всяко физическо или юридическо лице, което получава доказателства чрез достъп до преписката на орган за защита на конкуренцията, следва да може да използва тези доказателства във връзка с иск за обезщетение за вреди, по който е страна. Това използване следва да бъде разрешено и за физическо или юридическо лице, което е встъпило в неговите права и задължения, включително чрез придобиване на правото му на иск. В случай че доказателството е било получено от юридическо лице, което е част от корпоративна група, съставляваща едно предприятие за целите на прилагането на членове 101 и 102 ДФЕС, и други юридически лица, които са част от същото предприятие, също следва да могат да използват това доказателство.
- (32) При все това използването на доказателства, получени чрез достъп до преписката на орган за защита на конкуренцията, не следва неоправдано да намалява ефективността на прилагането на конкурентното право от страна на орган за защита на конкуренцията. За да се гарантира, че не е засегнато спазването на ограниченията за представяне на доказателства, предвидени в настоящата директива, използването на доказателства от видовете, посочени в съображения 24 и 25, които са получени единствено чрез достъп до преписката на орган за защита на конкуренцията, следва да бъде ограничено при същите обстоятелства. Ограничението следва да бъде под формата на недопустимост на искове за обезщетение за вреди или под формата на друг вид защита съгласно приложимите национални правила, с която може да се гарантира пълното прилагане на ограниченията за представяне на тези видове доказателства. Освен това доказателства, получени от орган за защита на конкуренцията, не следва да се превръщат в обект на търговия. Поради това възможността да се използват доказателства, които са били получени единствено чрез достъп до преписката на орган за защита на конкуренцията, следва да се ограничи до физическото или юридическото лице, което е получило достъп първоначално, и неговите правоприменици. Това ограничение, целящо предотвратяването на търговията с доказателства, обаче не възпрепятства националните съдилища да разпоредят представянето на тези доказателства при условията, предвидени в настоящата директива.
- (33) Предявяването на претенции за претърпени вреди или започването на разследване от орган за защита на конкуренцията поражда риск от унищожаване или укриване от страна на засегнатите лица на доказателства, които биха били полезни на увредените лица, за да обосноват своята претенция за вреди. За да се предотврати унищожаването на доказателства от значение за делото и да се осигури изпълнението на съдебните разпоредения за представяне на доказателства, националните съдилища следва да са в състояние да налагат санкции, които са достатъчно възпиращи. По отношение на страните по производството рискът от това съдът да извлече неблагоприятни за тях заключения по производството за обезщетение за вреди може да бъде особено ефективна санкция и да спомогне за избягване на забавяния. Следва също така да има санкции за нарушение на задълженията за опазване на поверителна информация и за злоупотреба с информация, получена в резултат на представяне на доказателства. Освен това следва да има санкции и за случаите, когато при искове за обезщетение за вреди се злоупотребява с информация, получена чрез достъп до преписка на орган за защита на конкуренцията.
- (34) За осигуряването на ефективното и последователно прилагане на членове 101 и 102 ДФЕС от страна на Комисията и националните органи за защита на конкуренцията е необходим общ подход в рамките на Съюза по отношение на действието на окончателните решения на националните органи за защита на конкуренцията за установяване на нарушения върху последващите искове за обезщетение за вреди. Такива решения се приемат само след като Комисията бъде уведомена за планираното решение или при липса на такова, за всякакви други документи, посочващи предложената посока на действие в съответствие с член 11, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003, и ако Комисията не е освободила националния орган за защита на конкуренцията от неговите правомощия чрез образуване на производство съгласно член 11, параграф 6 от същия регламент. Комисията следва да осигури последователното прилагане на конкурентното право на Съюза, като дава както на двустранна основа, така и в рамките на Европейската мрежа по конкуренция, насоки за националните органи за защита на конкуренцията. За повишаване на правната сигурност, предотвратяване на непоследователността при прилагането на членове 101 и 102 ДФЕС, повишаване на ефективността и процесуалната ефективност при искове за обезщетение за вреди и насърчаване на функционирането на вътрешния пазар за предприятия и потребители, установяването на нарушение на член 101 или член 102 ДФЕС в окончателно решение на национален орган за защита на конкуренцията или на съд, упражняващ съдебен контрол, не следва да бъде преразглеждано при последващи искове за обезщетение за вреди. Следователно така установено нарушение следва да се счита за безспорно при искове за обезщетение за вреди, предявени в държавата членка на националния орган за защита на конкуренцията или на съда, упражняващ съдебен контрол, във връзка с това нарушение. Последниците от установяването на нарушението обаче следва да засягат само естеството на нарушението и неговия материален, личен, времеви и териториален обхват, както е определен от органа за защита на конкуренцията или съда, упражняващ съдебен контрол, при упражняване на тяхната компетентност. Когато е постановено решение, с което се установява нарушение на разпоредбите на националното конкурентно право, когато конкурентното право на Съюза и националното конкурентно право се прилагат по едно и също дело и успоредно, също следва да се приеме, че нарушението е установено по безспорен начин.
- (35) Когато искът за обезщетение за вреди е предявен в държава членка, различна от държавата членка на националния орган за защита на конкуренцията или на съда, упражняващ съдебен контрол, който е установил нарушението на член 101 или член 102 ДФЕС, с което е свързан искът, следва да е възможно установяването на нарушението в окончателно решение на националния орган за защита на конкуренцията или на съда, упражняващ съдебен контрол, да бъде представено пред национален съд най-малко като *prima facie* доказателство за факта, че е извършено нарушение на конкурентното право. Това заключение може да бъде оценено, когато е приложимо, наред с всякакви други доказателства, представени от страните. Действието на решенията на националните органи за защита на конкуренцията и съдилищата, упражняващи съдебен контрол, с които се констатира нарушение на правилата за конкуренция, следва да не засяга правата и задълженията на националните съдилища съгласно член 267 ДФЕС.

- (36) Националните правила за начало, продължителност, спиране или прекъсване на давностните срокове не следва неправомерно да възпрепятстват предявяването на искове за обезщетение за вреди. Това е особено важно по отношение на искове, които се основават на заключението на орган за защита на конкуренцията или съд, упражняващ съдебен контрол, че е извършено нарушение. За тази цел следва да бъде възможно да се предяви иск за обезщетение за вреди след производството пред орган за защита на конкуренцията с цел прилагане на националното конкурентно право и конкурентното право на Съюза. Давностният срок не следва да започва да тече преди да бъде прекратено нарушението и преди ищецът да узнае или да може разумно да се предполага, че знае за поведението, съставляващо нарушението, факта, че нарушението му причинява вреда и самоличността на нарушителя. Държавите членки следва да могат да запазят или въведат общо приложими абсолютни давностни срокове, при условие че продължителността на тези абсолютни давностни срокове не прави практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правото на обезщетение в пълен размер.
- (37) Когато няколко предприятия нарушават съвместно правилата за конкуренция, например при картел, е целесъобразно да се предвиди възможност тези съизвършители да носят солидарна отговорност за цялата вреда, причинена вследствие на нарушението. Всеки съизвършител следва да има право да получи суми от другите съизвършители, ако е изплатил обезщетение в размер над своя дял. Определянето на този дял като относителна отговорност на даден нарушител, както и съответните критерии, например оборот, пазарен дял или роля в картела, се уреждат от приложимото национално право при спазване на принципите на ефективност и равностойност.
- (38) Предприятията, които сътрудничат на органите за защита на конкуренцията съгласно програма за освобождаване от санкция или намаляване на санкции, изпълняват ключова роля за разкриване на нарушения, свързани с тайни картели, както и за прекратяването им, и следователно често смекчават вредата, която би могла да бъде причинена при продължаване на нарушението. Поради това е целесъобразно да се предвиди възможност лицата, освободени от санкция в съответствие с решение на орган за защита на конкуренцията съгласно програма за освобождаване от санкция или намаляване на санкции, да бъдат защитени от неоправданото им излагане на искове за обезщетение за вреди, като се има предвид, че решението на органа за защита на конкуренцията, с което се установява нарушението, може да се превърне в окончателно за лицето, освободено от санкция, по-рано, отколкото за другите предприятия, които не са били освободени от санкция, като по този начин потенциално прави лицето, освободено от санкция, предпочитана цел при съдебно производство. Поради това е целесъобразно лицето, освободено от санкция, по принцип да бъде освободено от солидарна отговорност за цялата вреда и сумите, които дължи на съизвършителите, да не надхвърлят размера на вредата, причинена на неговите собствени преки или непреки купувачи или, в случай на картел, свързан с изкупуване, неговите преки или непреки доставчици. До степеня, в която даден картел е причинил вреда на лица, различни от клиентите или доставчиците на нарушителите, делът на лицето, освободено от санкция, не следва да надхвърля неговата относителна отговорност за вредата, причинена от картела. Този дял следва да се определя в съответствие със същите правила, които се използват, за да се определят сумите, дължими между нарушителите. Лицето, освободено от санкция, следва да продължи да носи пълна отговорност по отношение на увредените лица, които не са негови преки или непреки купувачи или доставчици, само когато те не могат да получат обезщетение в пълен размер от останалите нарушители.
- (39) Вредата под формата на претърпяна загуба може да произтича от ценовата разлика между действително платената сума и сумата, която би била платена при липса на нарушение. Когато увреденото лице е намалило своята претърпяна загуба чрез пълното или частичното ѝ прехвърляне на своите купувачи, прехвърлената по този начин загуба вече не представлява вреда, за която прехвърлителят трябва да получи обезщетение. Поради това по принцип е целесъобразно на нарушителя да се разреши да се позове на прехвърлянето на претърпяна загуба като защита срещу претенция за претърпени вреди. Целесъобразно е да се предвиди, че ако нарушителят се позове на прехвърлянето като защита, той трябва да докаже наличието и степеня на прехвърляне на надценката. Тази тежест на доказване не следва да засяга възможността нарушителят да използва доказателства извън тези, с които разполага, като например доказателствата, които вече са придобити в хода на производството, или доказателства, държани от други страни по производството или от трети лица.
- (40) В случаите, когато прехвърлянето е довело до намалени продажби и съответно — до вреда под формата на пропуснати ползи, правото да се претендира обезщетение за такива пропуснати ползи не следва да се засяга.
- (41) В зависимост от условията, при които извършват дейност предприятията, прехвърлянето на надценките надолу по веригата на доставки може да е търговска практика. Потребителите или предприятията, на които по този начин е прехвърлена претърпяна загуба, претърпяват вреда, причинена вследствие на нарушение на конкретното право на Съюза или националното конкурентно право. Въпреки че за тази вреда следва да се изплати обезщетение от нарушителя, за потребителите или предприятията, които не са извършили покупка от този нарушител, може да се окаже изключително трудно да докажат размера на въпросната вреда. Поради това е целесъобразно да се предвиди, че когато съществуването на претенция за претърпени вреди или размерът на обезщетението, който следва да бъде присъден, зависят от това дали или до каква степен надценката, платена от прекия купувач на нарушителя, е била прехвърлена на непрекия купувач, се счита, че непрекият купувач е доказал, че надценка, платена от прекия

купувач, е била прехвърлена на неговото равнище, когато е в състояние да докаже *prima facie*, че е извършено такова прехвърляне. Тази оборима презумпция се прилага, освен когато нарушителят може да докаже по убедителен и задоволителен за съда начин, че претърпяната загуба не е била прехвърлена или че не е била прехвърлена изцяло върху непрекия купувач. Освен това е целесъобразно да се определи при какви условия следва да се счита, че непрекият купувач е представил такова *prima facie* доказателство. Що се отнася до количественото определяне на прехвърлянето, националният съд следва да разполага с правомощия да изчисли какъв дял от надценката е бил прехвърлен на равнището на непреките купувачи във висящите пред него спорове.

- (42) Комисията следва да приеме ясни, прости и изчерпателни насоки за националните съдилища по какъв начин да преценяват размера на надценката, прехвърлен на непрекия купувач.
- (43) Нарушенията на конкурентното право често засягат условията и цената, при които се продават стоките или услугите, и водят до надценка и други вреди за клиентите на нарушителите. Освен това нарушението може да засяга доставките на нарушителя (например в случай на картел на купувачи). В такива случаи претърпяната загуба би могла да бъде резултат от по-ниска цена, заплатена от нарушителите на техните доставчици. Настоящата директива, и по-специално правилата относно прехвърлянето, следва да се прилагат съответно в такива случаи.
- (44) Искове за обезщетение за вреди могат да се предявяват както от купувачи на стоки или услуги от нарушителя, така и от купувачи по-надолу по веригата на доставки. От съображения за съгласуваност на решенията от такива свързани производства и съответно за да се избегнат случаите, при които вредите, причинени от нарушение на конкурентното право на Съюза или националното конкурентно право не се обезщетяват в пълен размер или при които от нарушителя се изисква да заплати обезщетение за непретърпяна вреда, националните съдилища следва да имат правомощието да определят какъв дял от надценката е понесен от преките или непреките купувачи във висящите пред тях спорове. Във връзка с това националните съдилища следва да могат надлежно да отчитат, чрез процесуалните или материалноправните средства, предвидени в правото на Съюза или в националното право, всякакви свързани иски и постановените по тях съдебни решения, по-специално когато установят, че прехвърлянето е доказано. Националните съдилища следва да разполагат с подходящи процесуални средства, като съединяване на искове, за да гарантират, че обезщетението за претърпяната загуба, изплатено на което и да е равнище от веригата на доставки, не надвишава вредата от надценката, причинена на това равнище. Такива средства следва да са на разположение и при дела с трансграничен елемент. Тази възможност за надлежно отчитане на съдебните решения следва да не засяга основните права на защита, както и правата на ефективни правни средства за защита и справедлив процес, на лицата, които не са страни по това съдебно производство, както и правилата за доказателствената сила на съдебните решения, постановени в този контекст. Следва да е възможно всички искове, които са висящи пред съдилищата на различни държави членки, да се считат за свързани по смисъла на член 30 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾. Съгласно посочения член националните съдилища, различни от първия сезиран съд, могат да спрат производствата или при определени обстоятелства да се откажат от своята компетентност. Настоящата директива не засяга правата и задълженията на националните съдилища по посочения регламент.
- (45) Въпреки това увредено лице, което докаже, че е претърпяло вреда вследствие на нарушение на конкурентното право, трябва да докаже и размера на нанесената вреда, за да получи обезщетение. Количественото определяне на вредата в делата, свързани с конкурентното право, е процес, при който се изискват много факти и може да се наложи прилагане на сложни икономически модели. Често пъти това струва скъпо и ищите се сблъскват с трудности при получаване на необходимите данни, за да обосноват своите претенции. По този начин количественото определяне на вредата в делата, свързани с конкурентното право, може да съставлява значителна пречка пред предявяването на ефективни претенции за обезщетение за вреди.
- (46) При липса на правила на Съюза относно количественото определяне на вредата, причинена вследствие на нарушение на конкурентното право, националната правна система на всяка държава членка съдържа свои собствени правила за количествено определяне на вредата, а държавите членки и националните съдилища определят изискванията, които ищещът трябва да изпълни при доказването на размера на претърпяната вреда, методите, които могат да се използват за количествено определяне на размера, и последиците в случай на непълно спазване на тези изисквания. При все това изискванията на националното право, свързани с количественото определяне на вредата в дела, свързани с конкурентното право, не следва да бъдат по-неблагоприятни от изискванията, уреждащи подобни искове по националното право (принцип на равностойност), и не трябва да водят до ситуация, в която е практически невъзможно или прекомерно трудно да се упражни предвиденото в правото на Съюза, право на обезщетение (принцип на ефективност). Следва да се вземат предвид евентуалната информационна асиметрия между страните и фактът, че количественото определяне на вредата означава да се оцени как въпросният пазар би се развил при липса на нарушение. Тази оценка предполага сравнение със ситуация, която по подразбиране е хипотетична и поради това не може да се направи с абсолютна точност. Следователно е целесъобразно да се гарантира, че националните съдилища разполагат с правомощия за определяне на размера на вредата, причинена вследствие на

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1).

нарушението на конкурентното право. Държавите членки следва да гарантират, че при поискване националните органи за защита на конкуренцията могат да дадат насоки относно количественото определяне. За да се осигури съгласуваност и предвидимост, Комисията следва да даде общи насоки на равнището на Съюза.

- (47) С цел да се отстранят информационната асиметрия и някои трудности, свързани с количественото определяне на вредата в делата, свързани с конкурентното право, а също така да се гарантира ефективността на претенциите за обезщетение за вреди, в случай на нарушения, свързани с картел, е целесъобразно да се приеме, че това нарушение е причинило вреда, по-специално чрез оказване на въздействие върху цените. В зависимост от фактите по делото картелите водят до увеличение на цените или възпрепятстват понижението на цените, което би настъпило при липсата на картел. Тази презумпция не следва да обхваща конкретния размер на вредата. Нарушителите следва да може да оборят тази презумпция. Целесъобразно е тази оборима презумпция да бъде ограничена до картели, предвид тайния характер на картела, който увеличава информационната асиметрия и затруднява ищеца да се спобие с доказателствата, необходими за доказване на вредата.
- (48) Желателно е постигането на окончателно споразумение за ответниците с цел намаляване на несигурността за нарушителите и увредените лица. Ето защо нарушителите и увредените лица следва да бъдат насърчавани да постигнат съгласие за обезщетяването на вредата, причинена вследствие на нарушението на конкурентното право, чрез механизми за решаване на спорове по взаимно съгласие, например извънсъдебни спогодби (включително случаите, когато съдия може да обяви, че спогодбата има обвързващ характер), арбитраж, медиация или помирение. Този механизъм за решаване на спорове по взаимно съгласие следва да обхваща колкото е възможно повече увредени лица и нарушители, доколкото това е правно допустимо. Поради това разпоредбите на настоящата директива по отношение на решаването на спорове по взаимно съгласие имат за цел да улеснят използването на такива механизми и да повишат тяхната ефективност.
- (49) Давностните срокове за предявяване на иск за обезщетение за вреди могат да са такива, че увредените лица и нарушителите да не разполагат с достатъчно време да постигнат съгласие за обезщетението, което да бъде изплатено. С оглед да се предостави и на двете страни действителна възможност да участват в решаването на спора по взаимно съгласие преди започване на производство пред националните съдилища, давностните срокове трябва да бъде спрени, докато трае процесът по решаване на спора по взаимно съгласие.
- (50) Наред с това, когато страните решат да участват в решаване на спора по взаимно съгласие след предявяване на иск за обезщетение за вреди за същата претенция пред националния съд, този съд следва да може да спре производството, докато трае процесът по решаване на спора по взаимно съгласие. Когато разглежда въпроса дали да спре воденото производство, националният съд следва да вземе предвид предимствата от ускорена процедура.
- (51) За да се насърчи постигането на доброволни спогодби, нарушителят, който изплаща обезщетение за вреди при решаване на спора по взаимно съгласие, следва да не бъде поставян в по-неблагоприятно положение спрямо другите съизвършители, отколкото ако спорът беше уреден без доброволна спогодба. Такава ситуация би могла да възникне, ако участвал в уреждането на спора нарушител продължи да носи пълна солидарна отговорност за вредата, причинена вследствие на нарушението, дори след постигането на доброволна спогодба. Следователно този нарушител по принцип следва да не дължи суми на съизвършителите, които не са участвали в уреждането на спора, когато те са изплатили обезщетение на увреденото лице, с което нарушителят е уредил спора преди това. Това правило за ограничаване на участието му се основава на факта, че претенцията на увреденото лице следва да се намали с дела на участвалия в уреждането на спора нарушител в причинената вреда, независимо дали размерът по спогодбата се равнява или се различава от относителния дял на вредата, която участвалият в уреждането на спора съизвършител е причинил на увреденото лице, участвало в уреждането на спора. Този относителен дял следва да се определя в съответствие със същите правила, които се използват, за да се определят сумите, дължими между нарушителите. Без това намаление нарушителите, които не са участвали в уреждането на спора, ще бъдат неоправдано засегнати от спогодби, по които не са страна. Въпреки това, за да се гарантира правото на обезщетение в пълен размер, участвалите в уреждането на спора нарушители все пак следва да заплатят обезщетение за вреди, когато това е единствената възможност за увреденото лице, което е участвало в уреждането на спора, да получи обезщетение за останалата част от своята претенция. Останалата част от претенцията означава претенцията на увреденото лице, което е участвало в уреждането на спора, намалена с дела от вредата, която участвалият в уреждането на спора съизвършител е причинил на това увредено лице. Посочената възможност от участвалия в уреждането на спора съизвършител да се търси обезщетение за вреди съществува, освен ако не е изрично изключена съгласно условията на доброволната спогодба.
- (52) Следва да се избягват ситуации, при които участвалите в уреждането на спора съизвършители заплащат обезщетение с общ размер, надвишаващ относителната им отговорност за причинената вследствие на нарушението вреда, чрез заплащане на суми на неучаствалите в уреждането на спора съизвършители за вреди, които те са изплатили на увредени лица, които също не са участвали в уреждането на спора. Ето защо, когато от участвали в уреждането на спора съизвършители бъде поискано да участват в обезщетението, изплатено впоследствие от неучаствали в уреждането на спора съизвършители на увредени лица, които също не са участвали в уреждането на спора, националните съдилища следва да вземат предвид вече изплатеното съгласно доброволната спогодба обезщетение, като отчитат факта, че не е задължително всички съизвършители да са участвали в еднаква степен в пълния материален, времеви и географски обхват на нарушението.

- (53) С настоящата директива се зачитат основните права и се съблюдают принципите, признати с Хартата на основните права на Европейския съюз.
- (54) Тъй като целите на настоящата директива, а именно да се установят правила относно иски за обезщетение за вреди при нарушения на конкурентното право на Съюза, за да се осигурят пълното действие на членове 101 и 102 ДФЕС, и правилното функциониране на вътрешния пазар за предприятията и потребителите, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а по-скоро могат, поради изискваната ефективност и съгласуваност на прилагането на членове 101 и 102 ДФЕС, да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (55) Съгласно Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи ⁽¹⁾ държавите-членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (56) Целесъобразно е да се предвидят правила за прилагането на настоящата директива във времето,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет и обхват

1. С настоящата директива се установяват определени правила, необходими да се гарантира, че всеки, който е претърпял вреда вследствие на нарушение на конкурентното право от страна на предприятие или сдружение на предприятия, може ефективно да упражни правото си да претендира от това предприятие или сдружение обезщетение в пълен размер за тази вреда. Освен това с нея се установяват правила за насърчване на конкуренцията на вътрешния пазар без нарушения и отстраняване на пречките пред правилното му функциониране чрез осигуряване на равностойна защита в целия Съюз за всеки, претърпял такава вреда.
2. С настоящата директива се установяват правила за координация на прилагането на правилата за конкуренция от страна на органите за защита на конкуренцията и прилагането на тези правила при иски за обезщетение за вреди, предявени пред националните съдилища.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- 1) „нарушение на конкурентното право“ означава нарушение на член 101 или член 102 ДФЕС или на националното конкурентно право;
- 2) „нарушител“ означава предприятието или сдружението на предприятия, което е извършило нарушението на конкурентното право;
- 3) „национално конкурентно право“ означава разпоредбите на националното право, с които принципно се преследват същите цели като целите на член 101 и член 102 ДФЕС и които се прилагат по едно и също дело, успоредно с конкурентното право на Съюза съгласно член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003, като се изключват разпоредбите на националното право, в които се предвиждат наказателноправни санкции за физически лица, освен доколкото тези наказателноправни санкции са средство, чрез което се осигурява прилагането на правилата в областта на конкуренцията, приложими към предприятията;
- 4) „иск за обезщетение за вреди“ означава иск съгласно националното право, с който пред национален съд се предявява претенция за претърпени вреди от лице, което твърди, че е увредено или от лице, което действа от името на едно или няколко лица, за които се твърди, че са увредени, когато правото на Съюза или националното право предоставя тази възможност, или от физическо или юридическо лице, което е правоприменик на лице, за което се твърди, че е увредено, включително и лицето, придобило правото на иск;
- 5) „претенция за претърпени вреди“ означава претенция за обезщетение за вреди, причинени вследствие на нарушение на конкурентното право;
- 6) „увредено лице“ означава лице, което е претърпяло вреда, причинена вследствие на нарушение на конкурентното право;

⁽¹⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

- 7) „национален орган за защита на конкуренцията“ означава орган, определен от държава членка съгласно член 35 от Регламент (ЕО) № 1/2003 като отговорен за прилагането на членове 101 и 102 ДФЕС;
- 8) „орган за защита на конкуренцията“ означава Комисията или национален орган за защита на конкуренцията, или и двете, в зависимост от контекста;
- 9) „национален съд“ означава съд или юрисдикция на държава членка по смисъла на член 267 ДФЕС;
- 10) „съд, упражняващ съдебен контрол“ означава национален съд, който при обичайния ред за обжалване разполага с правомощията да упражнява съдебен контрол върху решенията на национален орган за защита на конкуренцията или върху съдебни решения, постановени по такива решения, независимо дали този съд има правомощието да установява нарушения на конкурентното право;
- 11) „решение за установяване на нарушение“ означава решение на орган за защита на конкуренцията или на съд, упражняващ съдебен контрол, с което се установява нарушение на конкурентното право;
- 12) „окончателно решение за установяване на нарушение“ означава решение за установяване на нарушение, което не може или вече не може да бъде обжалвано по обичайния ред;
- 13) „доказателства“ означава всички видове доказателства, допустими пред сезирания национален съд, и по-специално документи и всички други вещи, съдържащи информация, независимо от носителя, на който тя се съхранява;
- 14) „картел“ означава споразумение или съгласувана практика между двама или повече конкуренти с цел координиране на тяхното конкурентно поведение на пазара или повлияване на съответните параметри на конкуренция чрез практики като например, но не единствено, определяне или координиране на покупните или продажните цени или други условия на търговия, включително по отношение на правата на интелектуална собственост, определяне на квоти за производството или продажбите, подялба на пазари и клиенти, включително манипулиране на публични търгове и конкурси, ограничения на вноса или износа или антиконкурентни действия срещу други конкуренти;
- 15) „програма за освобождаване от санкция или намаляване на санкции“ означава програма, свързана с прилагането на член 101 ДФЕС или съответната му разпоредба по националното право, въз основа на която участник в таен картел, независимо от другите предприятия, участващи в картела, сътрудници при разследването, провеждано от орган за защита на конкуренцията, като доброволно предоставя данни, свързани с познанията на участника относно картела и ролята на участника в него, в замяна на което, чрез решение или чрез прекратяване на производството, участникът се освобождава от санкция за участието му в картела, или размерът на неговата санкция се намалява;
- 16) „заявление за освобождаване от санкция или намаляване на санкции“ означава устно или писмено доброволно изявление, направено от предприятие или физическо лице или от тяхно име пред орган за защита на конкуренцията, или запис на такова изявление, в което се описват познанията на предприятието или на физическото лице относно даден картел и ролята на предприятието или на физическото лице в него, като изявлението е изготвено специално, за да бъде представено на органа за защита на конкуренцията с оглед освобождаване от санкция или намаляване на санкции съгласно програма за освобождаване от санкция или намаляване на санкции, като не се включва вече съществуваща информация;
- 17) „вече съществуваща информация“ означава доказателства, които съществуват независимо от производство пред орган за защита на конкуренцията, без оглед на това дали такава информация се съдържа в преписката на органа за защита на конкуренцията;
- 18) „заявление за постигане на споразумение“ означава доброволно изявление, направено от предприятие или от негово име пред орган за защита на конкуренцията, което съдържа потвърждение от предприятието или отказ от оспорване на неговото участие в нарушение на конкурентното право, както и неговата отговорност за това нарушение на конкурентното право, като изявлението е изготвено специално, за да се предостави възможност на органа за защита на конкуренцията да проведе опростена или ускорена процедура;
- 19) „освободено от санкция лице“ означава предприятие или физическо лице, което е било освободено от санкция от орган за защита на конкуренцията в рамките на програма за освобождаване от санкция или намаляване на санкции;
- 20) „надценка“ означава разликата между действително платената цена и цената, която би била определена при липса на нарушение на конкурентното право;
- 21) „решаване на спорове по взаимно съгласие“ означава всеки механизъм, който дава на страните възможност да постигнат извънсъдебно уреждане на спор относно претенция за претърпени вреди;
- 22) „доброволна спогодба“ означава споразумение, постигнато чрез решаване на спор по взаимно съгласие;
- 23) „пряк купувач“ означава физическо или юридическо лице, което е придобило пряко от нарушителя продукти или услуги, които са предмет на нарушение на конкурентното право;
- 24) „непряк купувач“ означава физическо или юридическо лице, което е придобило не пряко от нарушителя, а от пряк купувач или от последващ купувач, продукти или услуги, които са предмет на нарушение на конкурентното право, или продукти или услуги, съдържащи или получени от такива продукти или услуги.

Член 3

Право на обезщетение в пълен размер

1. Държавите членки гарантират, че всяко физическо или юридическо лице, което е претърпяло вреда, причинена от нарушение на конкурентното право, може да претендира и да получи обезщетение в пълен размер за тази вреда.
2. Обезщетението в пълен размер поставя увреденото лице в положението, в което би се намирало, ако нарушението на конкурентното право не беше извършено. Следователно то обхваща правото на обезщетение за претърпяната загуба или за пропуснатите ползи, заедно с изплащане на лихва.
3. Обезщетението в пълен размер съгласно настоящата директива не може да води до прекомерно обезщетение, независимо дали това става чрез наказателни, многократни или други видове обезщетения.

Член 4

Принципи на ефективност и равностойност

В съответствие с принципа на ефективност държавите членки гарантират, че всички национални правила и процедури, свързани с предявяването на претенции за претърпени вреди, се подготвят и прилагат по начин, който не прави практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на предвиденото в правото на Съюза право на обезщетение в пълен размер за вреди, причинени вследствие на нарушение на конкурентното право. В съответствие с принципа на равностойност националните правила и процедури, свързани с искове за обезщетение за вреди вследствие на нарушения на член 101 или член 102 ДФЕС не могат да са по-малко благоприятни за лицата, за които се твърди, че са увредени, от правилата и процедурите, които уреждат подобни искове за обезщетение за вреди вследствие на нарушения на националното право.

ГЛАВА II

ПРЕДСТАВЯНЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВА

Член 5

Представяне на доказателства

1. Държавите членки гарантират, че при производство, свързано с иск за обезщетение за вреди в Съюза, образувано по искане на ищец, който е представил мотивирано изложение, съдържащо разумно достъпни факти и доказателства, които са достатъчни да подкрепят основателността на претенцията му за претърпени вреди, националните съдилища могат да разпоредят ответникът или трето лице да представят доказателствата от значение за делото, които са под техен контрол, при условията, предвидени в настоящата глава. Освен това държавите членки гарантират, че по искане на ответника националните съдилища могат да разпоредят представяне на доказателствата от значение за делото от ищеца или трето лице.

Настоящият параграф не засяга правата и задълженията на националните съдилища съгласно Регламент (ЕО) № 1206/2001.

2. Държавите членки гарантират, че националните съдилища могат да разпоредят представяне на конкретни доказателства или съответни категории от доказателства, които са посочени възможно най-точно и тясно, въз основа на разумно достъпни факти в мотивираното изложение.

3. Държавите членки гарантират, че националните съдилища ограничават представянето на доказателства по това, което е пропорционално. Когато определят дали поискано от дадена страна представяне на доказателства е пропорционално, националните съдилища отчитат законните интереси на всички засегнати страни и трети лица. По-специално съдилищата вземат предвид:

- а) степента, в която претенцията или защитата се подкрепят от налични факти и доказателства, които мотивират искането за представянето на доказателства;
- б) обхватът и разходите по представянето на доказателства, по-специално за всяко засегнато трето лице, включително за предотвратяване на неконкретизирани искания за информация, която едва ли е от значение за страните по производството;
- в) дали доказателствата, чието представяне се иска, съдържат поверителна информация, особено такава, която се отнася до трети лица, и съществуващият режим за защита на тази поверителна информация.

4. Държавите членки гарантират, че националните съдилища разполагат с правомощието да разпоредят представяне на доказателства, съдържащи поверителна информация, в случаите в които считат, че те са от значение за иска за обезщетение за вреди. Държавите членки гарантират, че когато разпореджат представянето на такава информация националните съдилища разполагат с ефективни мерки за защита на тази информация.

5. Интересът на предприятията от избягване на искове за обезщетение за вреди вследствие на нарушение на конкурентното право не представлява интерес, който се нуждае от защита.
6. Държавите членки гарантират, че когато разпореждат представянето на доказателства националните съдилища прилагат изцяло приложимите принципи за опазване на професионалната тайна съгласно правото на Съюза или на националното право.
7. Държавите членки гарантират, че на лицата, от които се изисква представяне на доказателства, е предоставена възможност да бъдат изслушани, преди национален съд да разпорежи представянето им съгласно настоящия член.
8. Без да се засягат параграфи 4 и 7 и член 6, настоящият член не възпрепятства държавите членки да запазят или въведат правила, които водят до по-широко представяне на доказателства.

Член 6

Представяне на доказателства, съдържащи се в преписка на орган за защита на конкуренцията

1. Държавите членки гарантират, че за целите на искове за обезщетение за вреди, когато национален съд разпорежи представяне на доказателства, съдържащи се в преписка на орган за защита на конкуренцията, в допълнение на член 5 се прилага и настоящият член.
2. Настоящият член не засяга правилата и практиките за публичен достъп до документи по Регламент (ЕО) № 1049/2001.
3. Настоящият член не засяга правилата и практиките по правото на Съюза или по националното право относно защитата на вътрешни документи на органите за защита на конкуренцията и кореспонденцията между такива органи.
4. Когато оценяват пропорционалността на разпореждане за представяне на информация в съответствие с член 5, параграф 3, националните съдилища вземат предвид и следните обстоятелства:
 - а) дали искането е формулирано конкретно с оглед на характера, предмета или съдържанието на документите, предоставени на органа за защита на конкуренцията или съдържащи се в преписката на този орган, или е формулирано като искане от общ характер по отношение на документите, предоставени на органа за защита на конкуренцията;
 - б) дали страната, поискала представянето на доказателства, го е направила във връзка с иск за обезщетение за вреди пред национален съд; и
 - в) във връзка с параграфи 5 и 10 или по искане на орган за защита на конкуренцията в съответствие с параграф 11 — необходимостта от гарантиране на ефективността на прилагането на конкурентното право от страна на публичните органи.
5. Националните съдилища могат да разпоредят представяне на следните категории доказателства само след като орган за защита на конкуренцията е прекратил воденото от него производство с приемането на решение или на друго основание:
 - а) информация, която е била подготвена от физическо или юридическо лице специално за производство на орган за защита на конкуренцията;
 - б) информация, която е била подготвена от орган за защита на конкуренцията и изпратена на страните в хода на воденото от него производство; и
 - в) заявления за постигане на споразумение, които са оттеглени.
6. Държавите членки гарантират, че за целите на искове за обезщетение за вреди националните съдилища не могат в никой момент да разпореждат на страна или на трето лице да разкрие някоя от следните категории доказателства:
 - а) заявления за освобождаване от санкция или намаляване на санкции; и
 - б) заявления за постигане на споразумение.
7. Ищец може да представи мотивирано искане за това даден национален съд да получи достъп до доказателствата, посочени в параграф 6, буква а) или б), единствено с цел да се увери, че тяхното съдържание съответства на определенията в член 2, точки 16 и 18. При тази преценка националните съдилища могат да поискат съдействие само от компетентния орган за защита на конкуренцията. На съставителите на въпросните доказателства също може да се предостави възможност да бъдат изслушани. Националният съд в никакъв случай не разрешава достъп на други страни или на трети лица до тези доказателства.
8. Ако параграф 6 се прилага само за части от исканите доказателства, останалите части от тях се предоставят съгласно съответните параграфи от настоящия член в зависимост от категорията, в която попадат.

9. Представянето на доказателства от преписката на орган за защита на конкуренцията, които не попадат в никоя от категориите, изброени в настоящия член, може да бъде разпоредено по искове за обезщетение за вреди по всяко време, без да се засяга настоящият член.

10. Държавите членки гарантират, че националните съдилища изискват от органа за защита на конкуренцията представянето на доказателства, съдържащи се в негова преписка, когато от дадена страна или трето лице не може разумно да се очаква да бъде в състояние да представи тези доказателства.

11. Когато орган за защита на конкуренцията желае да изрази мнението си относно пропорционалността на искания за представянето на доказателства, той може по своя инициатива да представи писмени възражения пред националния съд, от който се иска да разпореди представянето им.

Член 7

Ограничения за използването на доказателства, получени единствено чрез достъп до преписката на орган за защита на конкуренцията

1. Държавите членки гарантират, че доказателствата от категориите, изброени в член 6, параграф 6, които са получени от физическо или юридическо лице единствено чрез достъп до преписката на орган за защита на конкуренцията, се считат за недопустими по искове за обезщетение за вреди или са защитени по друг начин съгласно приложимите национални правила, за да се гарантира пълното прилагане на ограниченията за представяне на доказателства, установени в член 6.

2. Държавите членки гарантират, че докато органът за защита на конкуренцията не прекрати воденото от него производство с приемането на решение или на друго основание, доказателствата от категориите, изброени в член 6, параграф 5, които са получени от физическо или юридическо лице единствено чрез достъп до преписката на орган за защита на конкуренцията, се считат за недопустими по искове за обезщетение за вреди или се ползват с друга защита съгласно приложимите национални правила, за да се гарантира пълното прилагане на ограниченията за представяне на доказателства, установени в член 6.

3. Държавите членки гарантират, че доказателства, които са получени от физическо или юридическо лице единствено чрез достъп до преписката на орган за защита на конкуренцията и които не попадат в обхвата на параграфи 1 или 2, могат да бъдат използвани само по иск за обезщетение за вреди от страна на това лице или от страна на физическо или юридическо лице, което е встъпило в неговите права, включително лице, придобило неговото право на иск.

Член 8

Санкции

1. Държавите членки гарантират, че националните съдилища могат ефективно да налагат санкции на страните, третите лица и техните представители в случай на:

- а) неизпълнение или отказ да се изпълни разпореждане на национален съд за представяне на доказателства;
- б) унищожаване на доказателства от значение за делото;
- в) неизпълнение или отказ да се изпълнят задълженията, наложени със съдебно разпореждане на национален съд, за защита на поверителна информация;
- г) нарушаване на ограниченията на използването на доказателства, предвидени в настоящата глава.

2. Държавите членки гарантират, че санкциите, които националните съдилища могат да налагат, са ефективни, пропорционални и възпиращи. Санкциите, които националните съдилища могат да налагат, включват, доколкото се отнася за поведението на страна по производство по иск за обезщетение за вреди, възможността да се извлекат неблагоприятни за страната заключения, например да се приеме, че съответното твърдение е доказано или да се отхвърлят изцяло или отчасти предявени претенции или защитни аргументи, и възможността да се разпореди заплащане на разноските.

ГЛАВА III

ДЕЙСТВИЕ НА НАЦИОНАЛНИ РЕШЕНИЯ, ДАВНОСТНИ СРОКОВЕ, СОЛИДАРНА ОТГОВОРНОСТ

Член 9

Действие на националните решения

1. Държавите членки гарантират, че всяко нарушение на конкурентното право, установено с окончателно решение на национален орган за защита на конкуренцията или на съд, упражняващ съдебен контрол, се счита за безспорно за целите на иск за обезщетение за вреди, предявен пред техните национални съдилища съгласно член 101 или член 102 ДФЕС и националното конкурентно право.

2. Държавите членки гарантират, че когато окончателното решение по параграф 1 е постановено в друга държава членка, то може в съответствие с националното право да бъде представено пред техните национални съдилища най-малкото като *prima facie* доказателство за факта, че е извършено нарушение на конкурентното право, и може да бъде оценявано заедно с останалите доказателства, представени от страните, когато е приложимо.
3. Настоящият член не засяга правата и задълженията на националните съдилища съгласно член 267 ДФЕС.

Член 10

Давностни срокове

1. Държавите членки определят в съответствие с настоящия член правилата, приложими по отношение на давностните срокове за предявяване на иск за обезщетение за вреди. В тези правила се определя началото на давностния срок, продължителността му и обстоятелствата, при които той се прекъсва или спира.
2. Давностните срокове не започват да текат, преди нарушението на конкурентното право да бъде прекратено и ищецът да узнае или да може разумно да се предполага, че знае за:
 - а) поведението и факта, че то представлява нарушение на конкурентното право;
 - б) факта, че нарушението на конкурентното право му е причинило вреда; и
 - в) кой е нарушителят.
3. Държавите членки гарантират, че давностният срок за предявяване на иск за обезщетение за вреди е най-малко пет години.
4. Държавите членки гарантират, че давностният срок се спира или, в зависимост от националното право, прекъсва, ако орган за защита на конкуренцията предприеме действие с цел разследване или образуване на производство във връзка с нарушение на конкурентното право, което е свързано с иска за обезщетение за вреди. Спреният срок се възобновява най-рано една година, след като решението за установяване на нарушение е станало окончателно или производството е прекратено на друго основание.

Член 11

Солидарна отговорност

1. Държавите членки гарантират, че предприятия, които са нарушили конкурентното право чрез общо поведение, носят солидарна отговорност за вредата, причинена с нарушението на конкурентното право, което означава, че всяко от тези предприятия дължи обезщетение за вредата в пълен размер, а увреденото лице има правото да изисква обезщетение в пълен размер от всяко от тях, докато не бъде изцяло обезщетено.
2. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки гарантират, че без да се засяга правото на обезщетение в пълен размер, предвидено в член 3, когато нарушителят е малко или средно предприятие (МСП) съгласно определението в Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията ⁽¹⁾, нарушителят носи отговорност единствено пред своите преки и непреки купувачи, ако:
 - а) пазарният му дял от съответния пазар е бил под 5 % във всеки един момент по време на извършване на нарушението на конкурентното право; и
 - б) прилагането на обичайните правила за солидарна отговорност би застрашило по непоправим начин неговата икономическа жизнеспособност и би довело до това неговите активи да загубят цялата си стойност.
3. Дерогацията, предвидена в параграф 2, не се прилага, когато:
 - а) МСП е било водещо при извършването на нарушението или е принудило други предприятия да участват в него; или
 - б) в миналото е установено, че МСП е нарушавало конкурентното право.
4. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки гарантират, че освободено от санкция лице носи солидарна отговорност, както следва:
 - а) пред преките и непреките си купувачи или доставчици; и
 - б) пред други увредени лица, само когато не може да бъде получено обезщетение в пълен размер от другите предприятия, които са участвали в същото нарушение на конкурентното право.

Държавите членки гарантират, че давностният срок, приложим в случаите по настоящия параграф, е разумен и достатъчен, така че да позволи на увредените лица да предявяват такива искове.

⁽¹⁾ Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).

5. Държавите членки гарантират, че нарушителят може да си възстанови суми от всеки друг нарушител, като техният размер се определя с оглед на тяхната относителна отговорност за вредата, причинена от нарушението на конкурентното право. Сумите, дължими от нарушителя, който е бил освободен от санкция в рамките на програма за освобождаване от санкция или намаляване на санкции, не може да надхвърлят размера на вредата, която той е причинил на своите преки или непреки купувачи или доставчици.

6. Държавите членки гарантират, че до степента, в която нарушението на конкурентното право е причинило вреда на увредени лица, различни от преките или непреките купувачи или доставчици на нарушителите, размерът на сумите, дължими от лицето, освободено от санкция, на останалите нарушители, се определя с оглед на неговата относителна отговорност за тази вреда.

ГЛАВА IV

ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА НАДЦЕНКИ

Член 12

Прехвърляне на надценки и право на обезщетение в пълен размер

1. За да се осигури пълната ефективност на правото на обезщетение в пълен размер, предвидено в член 3, държавите членки гарантират, в съответствие с правилата, предвидени в настоящата глава, че обезщетение може да се търси от всеки, който е претърпял вреда, независимо дали това са преки или непреки купувачи на нарушителя, и че се избягва обезщетяването на вреди, което надвишава вредата, причинена на ищеца вследствие на нарушението на конкурентното право, както и липсата на отговорност на нарушителя.
2. С цел да се избегнат прекомерни обезщетения държавите членки предвиждат подходящи процесуални правила, за да гарантират, че обезщетението на претърпените загуби на всяко равнище от веригата на доставки не надвишава вредата от надценката, претърпяна на това равнище.
3. Настоящата глава не засяга правото на увреденото лице да иска и да получава обезщетение за пропуснати ползи, причинени от пълно или частично прехвърляне на надценката.
4. Държавите членки гарантират, че правилата, предвидени в настоящата глава, се прилагат съответно и когато нарушението на конкурентното право е свързано с доставка за нарушителя.
5. Държавите членки гарантират, че националните съдилища разполагат с правомощието да определят в съответствие с националните процедури размера на надценката, който е бил прехвърлен.

Член 13

Прехвърляне на надценката като защита

Държавите членки гарантират, че ответникът по иск за обезщетение за вреди може да се позове в своята защита срещу претенция за претърпени вреди на факта, че ищецът е прехвърлил цялата или част от надценката вследствие на нарушение на конкурентното право. Доказателствената тежест, свързана с доказване, че надценката е била прехвърлена, се носи от ответника, който може да иска представяне на доказателства от страна на ищеца или на трети лица в разумни граници.

Член 14

Непреки купувачи

1. Държавите членки гарантират, че когато по иск за обезщетение за вреди съществуването на претенция за претърпени вреди или размерът на обезщетението, което следва да се присъди, зависи от въпроса дали или до каква степен на ищеца е била прехвърлена надценка, като се вземе предвид търговската практика увеличението на цената да се прехвърля надолу по веригата на доставки, доказателствената тежест, свързана с доказване на съществуването и обема на това прехвърляне, се носи от ищеца, който може да иска представяне на доказателства от страна на ответника или от трети лица в разумни граници.
2. В случаите по параграф 1 се счита, че непрекият купувач е доказал наличието на прехвърляне към себе си, когато непрекият купувач е доказал, че:
 - а) ответникът е извършил нарушение на конкурентното право;
 - б) нарушението на конкурентното право е довело до надценка за прекия купувач на ответника; и
 - в) непрекият купувач е закупил стоките или услугите, предмет на нарушението на конкурентното право, или е закупил стоки или услуги, получени или съдържащи такива стоки и услуги.

Настоящият параграф не се прилага в случаите, в които ответникът може да докаже по убедителен и задоволителен за съда начин, че надценката не е била прехвърлена на непрекия купувач или не е била изцяло прехвърлена на непрекия купувач.

Член 15

Искове за обезщетение за вреди от ищци от различни равнища на веригата на доставки

1. За да се избегне рискът от това искове за обезщетение за вреди на ищци от различни равнища на веригата за доставки да доведат до множествена отговорност или до липса на отговорност на нарушителя, държавите членки гарантират, че при преценката дали е спазена тежестта на доказване, произтичаща от прилагането на членове 13 и 14, националните съдилища, сезирани с иск за обезщетение за вреди, могат чрез средствата, предвидени в правото на Съюза или в националното право, надлежно да вземат предвид някое от следните:

- а) искове за обезщетение за вреди, които са свързани със същото нарушение на конкурентното право, но са предявени от ищци от други равнища на веригата на доставки; или
- б) съдебните решения по искове за обезщетение за вреди, посочени в буква а);
- в) информация от значение за делото, която е достъпна в публичното пространство в резултат на дейността по прилагане на конкурентното право от страна на публичните органи.

2. Настоящият член не засяга правата и задълженията на националните съдилища съгласно член 30 от Регламент (ЕС) № 1215/2012.

Член 16

Насоки за националните съдилища

Комисията приема насоки за националните съдилища относно начина за определяне на размера на надценката, прехвърлен на непрекия купувач.

ГЛАВА V

КОЛИЧЕСТВЕНО ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ВРЕДАТА

Член 17

Количествено определяне на вредата

1. Държавите членки гарантират, че доказателствената тежест и степента на доказване, необходими за количественото определяне на вредата, не правят упражняването на правото на обезщетение практически невъзможно или прекомерно трудно. Държавите членки гарантират, че националните съдилища разполагат с правомощието в съответствие с националните процедури да определят размера на вредата, ако се установи, че ищецът е претърпял вреда, но е практически невъзможно или прекомерно трудно точно да се определи количествено претърпяната вреда въз основа на наличните доказателства.

2. Приема се, че нарушенията, свързани с картел, причиняват вреда. Нарушителят има право да обори тази презумпция.

3. Държавите членки гарантират, че при производство, свързано с иск за обезщетение за вреди, националният орган за защита на конкуренцията може по искане на национален съд да окаже на този национален съд съдействие във връзка с количественото определяне на вредите, ако националният орган за защита на конкуренцията счита това съдействие за целесъобразно.

ГЛАВА VI

РЕШАВАНЕ НА СПОРОВЕ ПО ВЗАИМНО СЪГЛАСИЕ

Член 18

Суспензивен ефект и други последици от решаването на спор по взаимно съгласие

1. Държавите членки гарантират, че давностният срок за предявяване на иск за обезщетение за вреди се спира, докато трае решаването на спора по взаимно съгласие. Спирането на давностния срок се прилага само по отношение на страните, които участват или са участвали, или са били представени в решаването на спора по взаимно съгласие.

2. Без да се засягат разпоредбите на националното право относно арбитража, държавите членки гарантират, че националните съдилища, сезирани с иск за обезщетение за вреди, могат да спрат за срок до две години производства, когато страните по тях участват в решаване на спора по взаимно съгласие във връзка с претенцията, която е предмет на иска за обезщетение за вреди.

3. Орган за защита на конкуренцията може да приеме за смекчавашо обстоятелство обезщетението, заплатено в резултат на доброволна спогодба преди приемането на неговото решение за налагане на санкция.

Член 19

Действие на доброволните спогодби спрямо последващи иски за обезщетение за вреди

1. Държавите членки гарантират, че след постигане на доброволна спогодба претенцията на увредено лице, което е участвало в уреждането на спора, се намалява с дела от вредата на участвалия в уреждането на спора съизвършител, причинена на увреденото лице вследствие на нарушението на конкурентното право.

2. Останалата част от претенцията на увреденото лице, което е участвало в уреждането на спора, може да се предяви само срещу неучаствали в уреждането на спора съизвършители, като те не могат да си възстановяват суми във връзка с останалата част от претенцията от участвалия в уреждането на спора съизвършител.

3. Чрез дерогация от параграф 2 държавите членки гарантират, че когато неучаствали в уреждането на спора съизвършители не могат да заплатят обезщетение за вредите, съответстващи на останалата част от претенцията на увреденото лице, участвало в уреждането на спора, последното може да предяви останалата част от претенцията си срещу участвалия в уреждането на спора съизвършител.

Прилагането на дерогацията по първа аления може да бъде изрично изключено съгласно условията на доброволната спогодба.

4. При определяне на размера на сумата, която съизвършител може да си възстанови от всеки друг съизвършител в съответствие с тяхната относителна отговорност за причинената вследствие на нарушението на конкурентното право вреда, националните съдилища надлежно отчитат всички обезщетения за вреди, изплатени съгласно предходна доброволна спогодба с участието на съответния съизвършител.

ГЛАВА VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 20

Преглед

1. Комисията извършва преглед на настоящата директива и представя доклад във връзка с това пред Европейския парламент и Съвета до 27 декември 2020 г.

2. Прегледът, посочен в параграф 1, включва, наред с другото, информация относно всички посочени по-долу въпроси:

- възможното въздействие на финансовите ограничения, произтичащи от заплащането на санкции, наложени от орган за защита на конкуренцията за нарушение на конкурентното право, върху възможността на увредените лица да получат обезщетение в пълен размер за вредите, причинени вследствие на това нарушение на конкурентното право;
- степената, до която ишците по иск за обезщетение за вреди, причинени вследствие на нарушение на конкурентното право, установено в решение за установяване на нарушение, прието от орган за защита на конкуренцията на държава членка, не са могли да докажат пред национален съд в друга държава членка, че е извършено нарушение на конкурентното право;
- степената, до която обезщетението за претърпяната загуба е превишило вредата от надценката, причинена вследствие на нарушението на конкурентното право, или е превишило вредата от надценката, причинена на което и да е равнище от веригата на доставки.

3. Докладът, посочен в параграф 1, се придружава от законодателно предложение, ако е целесъобразно.

Член 21

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 27 декември 2016 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Редът и условията на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 22

Прилагане във времето

1. Държавите членки гарантират, че националните мерки, които са приели в съответствие с член 21, за да се съобразят с материалноправните разпоредби на настоящата директива, нямат обратно действие.
2. Държавите членки гарантират, че всички различни от посочените в параграф 1 национални мерки, които са приели в съответствие с член 21, не се прилагат за искове за обезщетение за вреди, с които техните националните съдилища са сезирани преди 26 декември 2016 г.

Член 23

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 24

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 26 ноември 2014 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
S. GOZI

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1290/2014 НА СЪВЕТА

от 4 декември 2014 година

за изменение на Регламент (ЕС) № 833/2014 относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна, и за изменение на Регламент (ЕС) № 960/2014 за изменение на Регламент (ЕС) № 833/2014

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 215 от него,

като взе предвид Решение 2014/872/ОВППС на Съвета от 4 декември 2014 г. за изменение на Решение 2014/512/ОВППС относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна, и на Решение 2014/659/ОВППС за изменение на Решение 2014/512/ОВППС ⁽¹⁾,

като взе предвид съвместното предложение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) На 31 юли 2014 г. Съветът прие Регламент (ЕС) № 833/2014 ⁽²⁾ относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна.
- (2) На 8 септември 2014 г. Съветът прие Регламент (ЕС) № 960/2014 ⁽³⁾ за изменение на Регламент (ЕС) № 833/2014.
- (3) На 4 декември 2014 г. Съветът прие Решение 2014/872/ОВППС на Съвета.
- (4) Тези мерки попадат в приложното поле на Договора и следователно е необходим нормативен акт на равнището на Съюза, по-специално с оглед осигуряване на еднаквото му прилагане във всички държави членки вследствие приемането на Решение 2014/872/ОВППС.
- (5) Поради това Регламенти (ЕС) № 833/2014 и (ЕС) № 960/2014 следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕС) № 833/2014 се изменя, както следва:

- 1) В член 2, параграф 2 втората алинея се заменя със следното:

„Въпреки това компетентните органи могат да издадат разрешение, когато износът е свързан с изпълнението на задължение, произтичащо от договор, сключен преди 1 август 2014 г., или допълнителни договори, необходими за изпълнението на такъв договор.“

⁽¹⁾ Вж. страница 59 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 833/2014 на Съвета от 31 юли 2014 г. относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна (ОВ L 229, 31.7.2014 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 960/2014 на Съвета от 8 септември 2014 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 833/2014 относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна (ОВ L 271, 12.9.2014 г., стр. 3).

2) В член 2а параграф 3 се заменя със следното:

„3. Забраните по параграфи 1 и 2 не засягат изпълнението на договори, сключени преди 12 септември 2014 г., или допълнителни договори, необходими за изпълнението на такива договори, както и предоставянето на помощ, която е необходима за поддръжката и безопасността на съществуващите способности в рамките на ЕС.“

3) В член 3 параграфи 1—5 се заменят със следното:

„1. Изисква се предварително разрешение за пряката или непряка продажба, доставка, трансфер или износ на изделията, изброени в приложение II, независимо дали са с произход от Съюза, на физически или юридически лица, образувания или органи в Русия, включително нейната изключителна икономическа зона и континентален шелф, или във всяка друга държава, ако тези изделия са предназначени за използване в Русия, включително в нейната изключителна икономическа зона и континентален шелф.

2. За всички случаи на продажба, доставка, трансфер или износ, за които се изисква разрешение съгласно настоящия член, разрешението се издава от компетентните органи на държавата членка, в която е установен износителят, и съответства на условията, предвидени в член 11 от Регламент (ЕО) № 428/2009. Разрешението е валидно в целия Съюз.

3. Приложение II съдържа определени изделия, подходящи за следните категории проекти за проучване и добив в Русия, включително в нейната изключителна икономическа зона и континентален шелф:

- a) проучване и добив на нефт във води с дълбочина по-голяма от 150 метра;
 - b) проучване и добив на нефт в крайбрежната зона на север от Северния полярен кръг; или
 - в) проекти с потенциал за добив на нефт от ресурси, намиращи се във формации на шисти, чрез хидравлично разбиване; това не се отнася до проучване и добив през формации на шисти за откриване или извличане на нефт от нешистови резервоари.
4. Износителят предоставя на компетентните органи цялата информация от значение, необходима във връзка със заявлението им за разрешение за износ.
5. Компетентните органи не издават разрешение за продажба, доставка, трансфер или износ на изделията, включени в приложение II, ако имат основателни причини да смятат, че продажбата, доставката, трансферът или износът на изделията са предназначени за някоя от категориите проекти за проучване и добив, посочени в параграф 3.

Въпреки това компетентните органи могат да издадат разрешение, когато продажбата, доставката, трансферът или износът са свързани с изпълнението на задължение, произтичащо от договор, сключен преди 1 август 2014 г., или допълнителни договори, необходими за изпълнението на такъв договор.

Компетентните органи могат също да издадат разрешение, когато продажбата, доставката, трансферът или износът на изделията са необходими за спешно предотвратяване или смекчаване на събитие, което е вероятно да има сериозно и съществено въздействие върху човешкото здраве и безопасност или върху околната среда. В надлежно обосновани случаи на извънредна ситуация продажбата, доставката, трансферът или износът могат да бъдат осъществени без предварително разрешение, при условие че износителят уведоми компетентния орган в срок от пет работни дни след извършването на продажбата, доставката, трансфера или износа, като представя подробно съответната обосновка за продажбата, доставката, трансфера или износа без предварително разрешение.“

4) В член 3а параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следното:

„1. Забранява се прякото или непрякото предоставяне на свързани услуги, необходими за следните категории проекти за проучване и добив в Русия, включително в нейната изключителна икономическа зона и континентален шелф:

- a) проучване и добив на нефт във води с дълбочина по-голяма от 150 метра;

- б) проучване и добив на нефт в крайбрежната зона на север от Северния полярен кръг; или
- в) проекти с потенциал за добив на нефт от ресурси, намиращи се във формации на шисти, чрез хидравлично разбиване; това не се отнася до проучване и добив през формации на шисти за откриване или извличане на нефт от нешистови резервоари.

За целите на настоящия параграф свързаните услуги са:

- i) сондиране,
- ii) вземане на проби от сондажния кладенец,
- iii) каротаж и окончателни работи по сондирането,
- iv) доставка на специализирани плавателни съдове.

2. Забраните по параграф 1 не засягат изпълнението на задължение, произтичащо от договор или рамково споразумение, сключени преди 12 септември 2014 г., или допълнителни договори, необходими за изпълнението на такъв договор.

3. Забраните по параграф 1 не се прилагат, когато въпросните услуги са необходими за спешно предотвратяване или смекчаване събитие, което е вероятно да има сериозно и съществено въздействие върху човешкото здраве и безопасност или върху околната среда.

Доставчикът на услуги уведомява компетентния орган в срок от пет работни дни за дейност, предприета по настоящия параграф, като представя подробно съответната обосновка за продажбата, доставката, трансфера или износа.“

5) В член 4 параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Забраните по параграф 1 не засягат изпълнението на договори, сключени преди 1 август 2014 г., или допълнителни договори, необходими за изпълнението на такива договори, както и предоставянето на помощ, която е необходима за поддръжката и безопасността на съществуващите способности в ЕС.

3. От съответния компетентен орган се изисква разрешение за предоставянето на:

- а) техническа помощ или брокерски услуги, свързани с изделията, изброени в приложение II, и с прякото или непрякото предоставяне, производство, поддръжка и използване на тези изделия, на физически или юридически лица, образувания или органи в Русия, включително в нейната изключителна икономическа зона и континентален шелф, или, ако помощта е свързана с използването на тези изделия в Русия, включително в нейната изключителна икономическа зона и континентален шелф, на лица, образувания или органи във всяка друга държава;
- б) прякото или непрякото финансиране или финансова помощ във връзка с изделията, изброени в приложение II, включително по-специално безвъзмездни средства, заеми и застраховане на експортни кредити за всякакви продажби, доставки, трансфер или износ на тези изделия, или за предоставянето на свързана с тях техническа помощ на физически или юридически лица, образувания и органи в Русия, включително в нейната изключителна икономическа зона и континентален шелф, или, ако помощта е свързана с използването на тези изделия в Русия, включително в нейната изключителна икономическа зона и континентален шелф, на лица, образувания или органи във всяка друга държава.

В надлежно обосновани случаи на извънредна ситуация, посочени в член 3, параграф 5, предоставянето на услугите, посочени в настоящия параграф, може да се осъществи без предварително разрешение, при условие че доставчикът уведоми компетентния орган в срок от пет работни дни след предоставянето на услугите.“

6) В член 5 параграф 3 се заменя със следното:

„3. След 12 септември 2014 г. се забранява прякото или непрякото сключване или участие в договорености за предоставяне на нови заеми или кредити с падеж над 30 дни на всяко юридическо лице, образувание или орган, посочени в параграф 1 или 2.

Забраната не се прилага за:

- a) заеми или кредити с конкретна и обоснована цел да предоставят финансиране за разрешен внос или износ на стоки и нефинансови услуги между Съюза и трета държава, включително разходите за стоки и услуги от друга трета държава, необходими за изпълнението на договори за износ или внос, или
- b) заеми с конкретна и обоснована цел да предоставят спешно финансиране, за да отговорят на критериите за платежоспособност и ликвидност за юридически лица, установени в Съюза, при които над 50 % от правата на собственост се притежават от образувание, посочено в приложение III.“

7) В член 5 се добавя следният параграф:

„4. Забраната по параграф 3 не се прилага за усвоени суми или изплащания, направени по силата на сключен преди 12 септември 2014 г. договор, при условие че са спазени следните условия:

- a) всички условия за тези усвоени суми или изплащания:
 - i) са били договорени преди 12 септември 2014 г., и
 - ii) не са били променяни на тази дата или след това, и
- b) преди 12 септември 2014 г. в договора е бил определен падеж за пълното възстановяване на всички отпуснати средства и за прекратяването на всички ангажменти, права и задължения по договора.

В посочените в буква а) условия за усвоени суми или изплащания са включени разпоредби относно продължителността на погасителния период за всяка усвоена сума или изплащане, приложения лихвен процент или метода за изчисление на лихвения процент и максималната сума.“

8) Приложение II се изменя, както следва:

- a) в заглавието позоваването на „Списък на технологиите, посочени в член 3“ се заменя със „Списък на изделията, посочени в член 3“;
- b) вписванията за кодовете по КН 8413 50, 8413 60, ex 8431 39 00, ex 8431 43 00, ex 8431 49 се заменят със следното:

„ex 8413 50	Електрически обемни помпи за течности с възвратно-постъпателно действие с максимална пропускателна способност над 18 м ³ /час и максимално налягане при изхода на помпата по-голямо от 40 бара, специално предназначени за помпане на промивни течности и/или цимент в нефтени и газови кладенци.
ex 8413 60	Електрически обемни ротационни помпи за течности с максимална пропускателна способност над 18 м ³ /час и максимално налягане при изхода на помпата по-голямо от 40 бара, специално предназначени за помпане на промивни течности и/или цимент в нефтени и газови кладенци.
ex 8431 39 00	Части, изключително или главно предназначени за машини, използвани в нефтени находища от позиция 8428
ex 8431 43 00	Части, изключително или главно предназначени за машини, използвани в нефтени находища от подпозиции 8430 41 или 8430 49
ex 8431 49	Части, изключително или главно предназначени за машини, използвани в нефтени находища от позиции 8426, 8429 и 8430“

9) Приложение IV се заменя с приложението към настоящия регламент.

Член 2

Съображение 6 от Регламент (ЕС) № 960/2014 се заменя със следното:

- „(6) За да се окаже натиск на руското правителство, е целесъобразно също да се приложат допълнителни ограничения на достъпа до капиталовия пазар за определени финансови институции, с изключение на установените в Русия институции с международен статус, създадени съгласно междуправителствени споразумения с Русия, в които Русия е един от акционерите; ограничения за юридически лица, образувания или органи, установени в Русия в сектора на отбраната, с изключение на тези, които извършват дейност основно в сектора на космическата индустрия и ядрената енергия; и ограничения за юридически лица, образувания или органи, установени в Русия, чиито основни дейности са свързани с продажбата или преноса на суров нефт или нефтопродукти. Тези ограничения не са приложими за други финансови услуги, различни от посочените в Регламент (ЕС) № 833/2014, като дейности по влогонабиране, платежни услуги, застрахователни услуги, заеми от институциите, посочени в член 5, параграфи 1 и 2 от посочения регламент, и деривати, използвани за целите на хеджирането в рамките на енергийния пазар.“

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на

За Съвета
Председател
S. GOZI

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Списък с физическите и юридическите лица, образувания и органи, посочени в член 2а

JSC Sirius
OJSC Stankoinstrument
ОАО JSC Chemcomposite
JSC Kalashnikov
JSC Tula Arms Plant
NPK Technologii Maschinostrojenija
ОАО Wysokototschnye Kompleksi
ОАО Almaz Antey
ОАО NPO Bazalt“.

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1291/2014 НА КОМИСИЯТА**от 16 юли 2014 година****относно условията за класифициране, без изпитване, на дървесни плочи по EN13986 и облицовка от масивна дървесина по EN14915 по отношение на тяхната огнезащитна способност, когато се използват за облицоване на стени и тавани****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾, и по-специално член 27, параграф 5 от него,

като има предвид, че:

- (1) С Решение 2000/367/ЕО на Комисията ⁽²⁾ беше приета система за класифициране на експлоатационните показатели на някои строителни продукти, строителни конструкции и части от тях по отношение на тяхната огнеустойчивост. Дървесните плочи, обхванати от хармонизирания стандарт EN 13986, както и облицовката от масивна дървесина, обхваната от хармонизирания стандарт EN 14915, са сред строителните продукти, за които се прилага посоченото решение.
- (2) Изпитванията показаха, че тези продукти имат стабилни и предвидими експлоатационни показатели по отношение на огнезащитната способност, когато се използват за облицоване на стени и тавани, при условие че продуктите отговарят на определени условия по отношение на плътността на дървесината и дебелината на плочите и облицовката.
- (3) Поради това следва да се счита, че дървесните плочи, обхванати от хармонизирания стандарт EN 13986, и облицовката от масивна дървесина, обхваната от хармонизирания стандарт EN 14915, съответстват на класовете експлоатационни показатели по отношение на огнезащитната способност, определени в Решение 2000/367/ЕО при тези условия, без да е необходимо да се провежда допълнително изпитване,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

За дървесните плочи, обхванати от хармонизирания стандарт EN 13986, и облицовката от масивна дървесина, обхваната от хармонизирания стандарт EN 14915, които отговарят на условията, посочени в приложението, се счита без изпитване, че отговарят на класовете експлоатационни показатели, посочени в приложението, когато те се използват за облицоване на стени и тавани.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 16 юли 2014 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ ОВ L 88, 4.4.2011 г., стр. 5.

⁽²⁾ Решение 2000/367/ЕО на Комисията от 3 май 2000 г. за прилагане на Директива 89/106/ЕИО на Съвета по отношение на класификацията за огнеустойчивост на строителни продукти, строителни конструкции и части от тях (ОВ L 133, 6.6.2000 г., стр. 26).

ПРИЛОЖЕНИЕ

Продукт ⁽¹⁾	EN стандарт за продукта	Подробности за продукта ⁽²⁾	Минимална средна плътност (kg/m ³)	Минимална дебелина (mm)	Клас К ⁽³⁾
Твърда плоча	EN 13986	Със и без нут и перо ⁽⁵⁾	800	9	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Плоча от ориентирани дървесни частици	EN 13986	Със и без нут и перо ⁽⁶⁾	600	10	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Плоча от дървесни частици	EN 13986	С нут и перо ⁽⁷⁾	600	10	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Плоча от дървесни частици	EN 13986	Със и без нут и перо ⁽⁶⁾	600	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Шперплат	EN 13986	Със и без нут и перо ⁽⁶⁾	450	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Плочи от масивна дървесина	EN 13986	Със и без нут и перо ⁽⁶⁾	450	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Плоча от дървесни частици	EN 13986	С нут и перо ⁽⁸⁾	600	25	K ₂ 30
Плоча от ориентирани дървесни частици	EN 13986	С нут и перо ⁽⁸⁾	600	30	K ₂ 30
Шперплат	EN 13986	С нут и перо ⁽⁸⁾	450	26	K ₂ 30
Плочи от масивна дървесина	EN 13986	С нут и перо ⁽⁸⁾	450	26	K ₂ 30
Плочи от масивна дървесина	EN 13986	С нут и перо ⁽⁹⁾	450	53	K ₂ 60
Облицовка от масивна дървесина за стени и тавани	EN 14915	С нут и перо ⁽¹⁰⁾	450	15	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Облицовка от масивна дървесина за стени и тавани	EN 14915	С нут и перо ⁽¹⁰⁾	450	27	K ₂ 30
Облицовка от масивна дървесина за стени и тавани	EN 14915	С нут и перо ⁽¹¹⁾	450	2 × 27 ⁽¹²⁾	K ₂ 60

⁽¹⁾ Директно закрепени на каквато и да е основа без въздушна хлабина.

⁽²⁾ Сглобки с нескосени ръбове или профил с нут и перо и със същата дебелина като тази на продукта и без хлабини.

⁽³⁾ Клас съгласно Решение 2000/367/ЕО.

⁽⁴⁾ K₁ 10 за субстрати ≥ 300 kg/m³

⁽⁵⁾ Минимална дължина на фасонни гвоздеи: 40 mm; максимално отстояние: 100 mm.

⁽⁶⁾ Минимална дължина на винтовете: 30 mm; максимално отстояние: 200 mm.

⁽⁷⁾ Минимална дължина на винтовете: 30 mm; максимално отстояние: 150 mm.

⁽⁸⁾ Минимална дължина на винтовете: 50 mm; максимално отстояние: 200 mm.

⁽⁹⁾ Минимална дължина на винтовете: 75 mm; максимално отстояние: 200 mm.

⁽¹⁰⁾ Минимална дължина на гвоздеите: 60 mm; максимално отстояние: 600 mm.

⁽¹¹⁾ Минимална дължина на гвоздеите 50 mm (във всеки пласт); максимално отстояние: 600 mm

⁽¹²⁾ Двата пласта се монтират така, че надлъжните им направления да са перпендикулярни.

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1292/2014 НА КОМИСИЯТА**от 17 юли 2014 година****относно условията за класифициране без изпитване на някои подови настилки от дървесина без покритие по стандарт EN 14342 по отношение на реакцията им на огън****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾, и по-специално член 27, параграф 5 от него,

като има предвид, че:

- (1) С Решение 2000/147/ЕО на Комисията ⁽²⁾ бе приета система за класифициране на експлоатационните показатели на някои строителни продукти по отношение на реакцията им на огън. Сред строителните продукти, за които се отнася това решение, са и подовите настилки от дървесина.
- (2) Както е установено при изпитвания, подовите настилки от дървесина, попадащи в обхвата на хармонизирания стандарт EN 14342, имат стабилни и предсказуеми експлоатационни показатели по отношение на реакцията им на огън, когато отговарят на известни условия относно плътността на дървесината, дебелината на подовата настилка и крайната употреба на продукта.
- (3) Поради това следва да се счита, че при тези условия подовите настилки от дървесина, попадащи в обхвата на хармонизирания стандарт EN 14342, съответстват на класовете експлоатационни показатели по отношение на реакцията им на огън, определени в Решение 2000/147/ЕО, без да е необходимо да се провежда допълнително изпитване.

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

За подовите настилки от дървесина, попадащи в обхвата на хармонизирания стандарт EN 14342, които съответстват на формулираните в приложението условия, се счита без провеждане на изпитване, че отговарят на класовете експлоатационни показатели, посочени в приложението.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 17 юли 2014 година.

*За Комисията**Председател*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OBL 88, 4.4.2011 г., стр. 5.

⁽²⁾ Решение 2000/147/ЕО на Комисията от 8 февруари 2000 г. за прилагане на Директива 89/106/ЕИО на Съвета относно класифицирането на характеристиките по отношение на реагирането спрямо огън на строителните материали (OBL 50, 23.2.2000 г., стр. 14).

ПРИЛОЖЕНИЕ

Продукт ⁽¹⁾ ⁽⁷⁾	Подробни данни за продукта ⁽⁴⁾	Средна минимална плътност ⁽⁵⁾ (kg/m ³)	Минимална обща дебелина (mm)	Състояние при употреба	Клас на подови настилки ⁽³⁾
Подова настилка от дървесина	Подова настилка от масивна борова или смърчова дървесина	Бор: 480 Смърч: 400	14	Без долна въздушна междина	D _{fl} -s1
Подова настилка от дървесина	Подова настилка от масивна букова, дъбова, борова или смърчова дървесина	Бук: 700 Дъб: 700 Бор: 430 Смърч: 400	20	Със или без долна въздушна междина	D _{fl} -s1
Паркет от дървесина	Паркет (еднослоен) от масивна орехова дървесина	650	8	Залепване към основата ⁽⁶⁾	D _{fl} -s1
Паркет от дървесина	Паркет (еднослоен) от масивна дъбова, яворова или ясенова дървесина	Ясен: 650 Явор: 650 Дъб: 720	8	Залепване към основата ⁽⁶⁾	D _{fl} -s1
Паркет от дървесина	Многослоен паркет с външен слой от дъбова дървесина с минимална дебелина 3,5 mm	550	15 ⁽²⁾	Без долна въздушна междина	D _{fl} -s1
Подова настилка и паркет от дървесина	Подова настилка и паркет от масивна дървесина, които не са посочени по-горе	400	6	Всички	E _{fl}

⁽¹⁾ Полагане съгласно стандарт EN ISO 9239-1 върху основа с минимален клас D-s2, d0, с минимална плътност 400 kg/m³ или с долна въздушна междина с минимална височина 30 mm.

⁽²⁾ Допуска се използването на междинно положение с минимален клас E_{fl}, максимална дебелина 3 mm и минимална плътност 280 kg/m³.

⁽³⁾ Класът съответства на този, определен в таблица 2 от приложението към Решение 2000/147/ЕО.

⁽⁴⁾ Без повърхностни покрития.

⁽⁵⁾ Кондициониране съгласно стандарт EN 13238 (50 % относителна влажност на въздуха, 23 °C).

⁽⁶⁾ Минимален клас на основата D-s2, d0.

⁽⁷⁾ Отнася се също за стъпалата на стълбища.

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1293/2014 НА КОМИСИЯТА**от 17 юли 2014 година****относно условията за класифициране без изпитване на метални летви и профили за шпакловки, попадащи в обхвата на стандарт EN 13658-1, метални летви и профили за мазилки, попадащи в обхвата на стандарт EN 13658-2, и метални обрамчващи и допълнителни профили, попадащи в обхвата на стандарт EN 14353, по отношение на реакцията им на огън****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾, и по-специално член 27, параграф 5 от него,

като има предвид, че:

- (1) С Решение 2000/147/ЕО на Комисията ⁽²⁾ бе приета класификационна система за експлоатационните показатели на някои строителни продукти по отношение на реакцията им на огън. Сред строителните продукти, за които се прилага посоченото решение, са металните летви и профили за шпакловки, обхванати в хармонизиран стандарт EN 13658-1, металните летви и профили за мазилки, обхванати в хармонизиран стандарт EN 13658-2, и металните обрамчващи и допълнителни профили, обхванати в хармонизиран стандарт EN 14353, с изложена на въздействие повърхност, съдържаща органичен материал.
- (2) Тези продукти са със стабилни и предвидими експлоатационни показатели по отношение на реакцията на огън, когато се използват с гипскартон за образуване на ъгли на стените, тъй като само незначителна част от тяхната повърхност има опасност да бъде изложена на огън.
- (3) По тази причина следва да се счита, без да е необходимо изпитване, че експлоатационните показатели за реакция на огън на металните летви и профили за шпакловки, обхванати в хармонизиран стандарт EN 13658-1, металните летви и профили за мазилки, обхванати в хармонизиран стандарт EN 13658-2, и металните обрамчващи и допълнителни профили, обхванати в хармонизиран стандарт EN 14353, с изложена на въздействие повърхност, съдържаща органичен материал, удовлетворяват клас Е,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

За металните летви и профили за шпакловки, обхванати в хармонизиран стандарт EN 13658-1, металните летви и профили за мазилки, обхванати в хармонизиран стандарт EN 13658-2, и металните обрамчващи и допълнителни профили, обхванати в хармонизиран стандарт EN 14353, се счита без провеждане на изпитване, че отговарят на клас Е, определен в таблица 1 от приложението към Решение 2000/147/ЕО, когато са с изложена на въздействие повърхност, съдържаща органичен материал.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 17 юли 2014 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ ОВ L 88, 4.4.2011 г., стр. 5.

⁽²⁾ Решение 2000/147/ЕО на Комисията от 8 февруари 2000 г. за прилагане на Директива 89/106/ЕИО на Съвета относно класифицирането на характеристиките по отношение на реагирането спрямо огън на строителните материали (ОВ L 50, 23.2.2000 г., стр. 14).

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 1294/2014 НА КОМИСИЯТА**от 4 декември 2014 година****за изменение на Регламент (ЕО) № 1238/95 по отношение на размера на таксите за заявка и на таксите за проверка, които се плащат на Службата на Общността за сортовете растения**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 г. относно правната закрила на Общността на сортовете растения ⁽¹⁾, и по-специално член 113 от него,

след като се консултира с административния съвет на Службата на Общността за сортовете растения,

като има предвид, че:

- (1) В член 7 от Регламент (ЕО) № 1238/95 на Комисията ⁽²⁾ се съдържат разпоредби относно размера на таксата за заявка, която се плаща на Службата на Общността за сортовете растения („Службата“) при обработката на заявките за предоставяне на правна закрила на Общността на сортовете растения.
- (2) Въз основа на придобития от Службата опит относно разходите, свързани с обработката на заявките за предоставяне на правна закрила на Общността на сортовете растения, които не са валидни, е целесъобразно да се намали размерът на таксата за заявка, събирана от Службата.
- (3) В член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1238/95 и в приложение I към него се определя размерът на таксите за организиране и извършване на техническата проверка на сорта, който е предмет на заявката за правна закрила на Общността на сортовете растения, които се плащат на Службата — „такса за проверка“.
- (4) Що се отнася до техническата проверка на сортове, при които за получаването на материал трябва многократно да се използва материал със специфични компоненти, опитът показва, че разходите за тази проверка може значително да варират в различните случаи. Таксата за техническа проверка следва да покрива разходите за техническата проверка на сорта и за всеки специфичен компонент на сорта. Поради това в такива случаи не следва да се определя максимален размер на таксата за техническа проверка.
- (5) Натрупаният опит във връзка с техническата проверка показва също така, че общата сума на начисляваните от Службата такси за проверка не покрива общата сума на таксите, които Службата плаща на службите за проверка. Начисляваните от Службата такси обаче по принцип следва да покриват таксите, които са платени от нея. Поради тази причина таксите, определени в приложение I към Регламент (ЕО) № 1238/95, следва да бъдат увеличени. Същевременно групите разходи, определени в посоченото приложение, следва да бъдат опростени.
- (6) Регламент (ЕО) № 1238/95 следва да бъде съответно изменен.
- (7) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет за правната закрила на Общността на сортовете растения,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 1238/95 се изменя, както следва:

1) В член 7 параграф 7 се заменя със следното:

„7. Ако таксата за заявка е получена, но заявката не е валидна по смисъла на член 50 от основния регламент, Службата задържа 200 EUR от таксата за заявка и възстановява останалата част, като уведомява кандидата за установените неточности на заявката.“

⁽¹⁾ ОВ L 227, 1.9.1994 г., стр. 1.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1238/95 на Комисията от 31 май 1995 г. относно установяване на правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета относно таксите, които се плащат на Службата на Общността за сортовете растения (ОВ L 121, 1.6.1995 г., стр. 31).

2) В член 8 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Таксите за организиране и извършване на техническата проверка на сорта, който е предмет на заявката за правна закрила на Общността на сортовете растения (такса за проверка), се заплащат съгласно приложение I, за всеки започнал период на растеж. В случай на сортове, при които за получаването на материал трябва многократно да се използва материал със специфични компоненти, таксата за проверка, предвидена в приложение I, се заплаща по отношение на този сорт и по отношение на всеки компонент, за който няма официално описание и който трябва също да бъде проверен.“

3) Приложение I се изменя в съответствие с приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 1 януари 2015 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 4 декември 2014 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложение I към Регламент (ЕО) № 1238/95 се заменя със следното:

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

Такси, свързани с техническата проверка, както са посочени в член 8

Таксата, която следва да се плати за техническата проверка на даден сорт по силата на член 8, се определя в съответствие с таблицата:

(в EUR)

	Група разходи	Такса
Група на земеделските култури		
1	Картофи	1 960
2	Маслодайна рапица	1 860
3	Трeви	2 210
4	Други земеделски видове	1 430
Група на овощните култури		
5	Ябълки	3 210
6	Ягоди	2 740
7	Други овощни видове	2 550
Група на декоративните култури		
8	Декоративни култури с жива референтна колекция, парниково изпитване	2 140
9	Декоративни култури с жива референтна колекция, изпитване на открито	1 960
10	Декоративни култури без жива референтна колекция, парниково изпитване	1 770
11	Декоративни култури без жива референтна колекция, изпитване на открито	1 570
12	Специални декоративни култури	3 040
Група на зеленчуковите култури		
13	Зеленчукови, парниково изпитване	2 150
14	Зеленчукови, изпитване на открито	1 960“

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 1295/2014 НА КОМИСИЯТА**от 4 декември 2014 година****за изменение на приложение I към Регламент (ЕО) № 669/2009 за прилагане на Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на засиления официален контрол върху вноса на някои фуражи и храни от неживотински произход****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните ⁽¹⁾, и по-специално член 15, параграф 5 от него,

като има предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕО) № 669/2009 на Комисията ⁽²⁾ се определят правила относно засиления официален контрол, който следва да се провежда върху вноса на фуражите и храните от неживотински произход, включени в списъка в приложение I към посочения регламент („списъка“), на граничните пунктове, през които стоките се въвеждат в териториите, посочени в приложение I към Регламент (ЕО) № 882/2004.
- (2) В член 2 от Регламент (ЕО) № 669/2009 се предвижда списъкът да се преразглежда редовно — поне веднъж на три месеца, като се вземат под внимание най-малко източниците на информация, посочени в същия член.
- (3) Наличието и значимостта на установените неотдавна инциденти с храни, за които постъпиха уведомления чрез Системата за бързо предупреждение за храни и фуражи (RASFF), констатациите от одитите в трети държави, провеждани от Хранителната и ветеринарна служба, както и докладите относно пратките с фуражи и храни от неживотински произход, които държавите членки представят на Комисията на всеки три месеца в съответствие с член 15 от Регламент (ЕО) № 669/2009, сочат, че списъкът следва да бъде изменен.
- (4) По-специално списъкът следва да бъде изменен, като от него бъдат заличени вписванията за стоки, за които наличните източници на информация сочат като цяло удовлетворителна степен на съответствие с приложимите изисквания за безопасност, предвидени в законодателството на Съюза, и за които поради това провеждането на засилен официален контрол вече не е обосновано. Поради това от списъка следва да бъдат заличени вписванията за портокали от Египет и листа от кориандър, босилек и мента от Тайланд.
- (5) Освен това списъкът следва също така да бъде изменен, като се увеличи честотата на проверките на стоките, при които според едни и същи източници на информация е налице по-голямо несъответствие с приложимото законодателство на Съюза, като това представлява достатъчно основание за провеждането на засилен официален контрол. Поради това следва да бъдат съответно изменени вписванията за сушени подправки от Индия, листа от бетел от Индия и от Тайланд и лозови листа от Турция.
- (6) За да се осигури съгласуваност и яснота, е целесъобразно приложение I към Регламент (ЕО) № 669/2009 да бъде заменено с текста в приложението към настоящия регламент.
- (7) Поради това Регламент (ЕО) № 669/2009 следва да бъде съответно изменен.
- (8) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложение I към Регламент (ЕО) № 669/2009 се заменя с текста в приложението към настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1.⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 669/2009 на Комисията от 24 юли 2009 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на засиления официален контрол върху вноса на някои фуражи и храни от неживотински произход и за изменение на Решение 2006/504/ЕО (ОВ L 194, 25.7.2009 г., стр. 11).

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 януари 2015 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 4 декември 2014 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

Фуражи и храни от неживотински произход, подлежащи на засилен официален контрол на определените гранични пунктове

Фуражи и храни (предвидена употреба)	Код по КН ⁽¹⁾	Подразделение по ТАРИК	Страна на произход	Опасност	Честота на физическите проверки и проверките за идентичност (%)
Сушено грозде (стафиди) (Храни)	0806 20		Афганистан (AF)	Охратоксин А	50
— Фъстъци, необелени	— 1202 41 00		Бразилия (BR)	Афлатоксини	10
— Фъстъци, обелени	— 1202 42 00				
— Фъстъчено масло	— 2008 11 10				
— Фъстъци, приготвени или консервирани по друг начин	— 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98				
(Фуражи и храни)					
— Аспержов боб (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Камбоджа (KH)	Остагъчни вещества от пестициди, анализирани посредством методи за многокомпонентен анализ GC-MS и LC-MS или посредством методи за еднокомпонентен анализ ⁽²⁾	50
— Патладжани	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72			
(Храни — пресни, охладени или замразени зеленчуци)					
Китайска целина (<i>Arium graveolens</i>) (Храни — пресни или охладени билки)	ex 0709 40 00	20	Камбоджа (KH)	Остагъчни вещества от пестициди, анализирани посредством методи за многокомпонентен анализ GC-MS и LC-MS или посредством методи за еднокомпонентен анализ ⁽³⁾	50
Brassica oleracea (други ядливи видове от семейство Brassica, „китайско броколи“) ⁽⁴⁾ (Храни — пресни или охладени)	ex 0704 90 90	40	Китай (CN)	Остагъчни вещества от пестициди, анализирани посредством методи за многокомпонентен анализ GC-MS и LC-MS или посредством методи за еднокомпонентен анализ ⁽⁵⁾	50
Чай, дори ароматизиран (Храни)	0902		Китай (CN)	Остагъчни вещества от пестициди, анализирани посредством методи за многокомпонентен анализ GC-MS и LC-MS или посредством методи за еднокомпонентен анализ ⁽⁶⁾	10

Фуражи и храни (предвидена употреба)	Код по КН ⁽¹⁾	Подразделение по ТАРИК	Страна на произход	Опасност	Честота на физическите проверки и проверките за идентичност (%)
— Патладжани	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72	Доминиканска република (DO)	Остагъчни вещества от пестициди, анализирани посредством методи за многокомпонентен анализ GC-MS и LC-MS или посредством методи за еднокомпонентен анализ ⁽⁷⁾	10
— Горчив пъпеш (<i>Momordica charantia</i>)	— ex 0709 99 90; ex 0710 80 95	70 70			
(Храни — пресни, охладени или замразени зеленчуци)					
— Аспержов боб (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Доминиканска република (DO)	Остагъчни вещества от пестициди, анализирани посредством методи за многокомпонентен анализ GC-MS и LC-MS или посредством методи за еднокомпонентен анализ ⁽⁷⁾	20
— Пиперки (сладки и различни от сладки) (<i>Capsicum</i> spp.)	— 0709 60 10; ex 0709 60 99	20			
(Храни — пресни, охладени или замразени зеленчуци)	— 0710 80 51; ex 0710 80 59	20			
Ягоди (пресни) (Храни)	0810 10 00		Египет (EG)	Остагъчни вещества от пестициди, анализирани посредством методи за многокомпонентен анализ GC-MS и LC-MS или посредством методи за еднокомпонентен анализ ⁽⁸⁾	10
Пиперки (сладки и различни от сладки) (<i>Capsicum</i> spp.)	0709 60 10; ex 0709 60 99;	20	Египет (EG)	Остагъчни вещества от пестициди, анализирани посредством методи за многокомпонентен анализ GC-MS и LC-MS или посредством методи за еднокомпонентен анализ ⁽⁹⁾	10
(Храни — пресни, охладени или замразени)	0710 80 51; ex 0710 80 59	20			
Листа от бетел (<i>Piper betle</i> L.) (Храни)	ex 1404 90 00	10	Индия (IN)	Салмонела ⁽¹⁰⁾	50
Семена от сусам (Храни — пресни или охладени)	1207 40 90		Индия (IN)	Салмонела ⁽¹⁰⁾	20
— <i>Capsicum annuum</i> , цели	— 0904 21 10	10	Индия (IN)	Афлатоксини	20
— <i>Capsicum annuum</i> , стрити или смлени	— ex 0904 22 00				
— Сушени плодове от рода <i>Capsicum</i> , цели, различни от сладки пиперки (<i>Capsicum annuum</i>)	— 0904 21 90				
— Индийско орехче (<i>Myristica fragrans</i>)	— 0908 11 00; 0908 12 00				
(Храни — сушени подправки)					

Фуражи и храни (предвидена употреба)	Код по КН ⁽¹⁾	Подразделение по ТАРИК	Страна на произход	Опасност	Честота на физическите проверки и проверките за идентичност (%)
Ензими; ензимни препарати (Фуражи и храни)	3507		Индия (IN)	Хлорамфеникол	50
— Индийско орехче (<i>Myristica fragrans</i>) (Храни — сушени подправки)	— 0908 11 00; 0908 12 00		Индонезия (ID)	Афлатоксини	20
— Грах необелен (с шушулки)	— ex 0708 10 00	40	Кения (KE)	Остатъчни вещества от пестициди, анализирани посредством методи за многокомпонентен анализ GC-MS и LC-MS или посредством методи за еднокомпонентен анализ ⁽¹¹⁾	10
— Боб необелен (с шушулки) (Храни — пресни или охладени)	— ex 0708 20 00	40			
Мента (Храни — пресни или охладени билки)	ex 1211 90 86	30	Мароко (MA)	Остатъчни вещества от пестициди, анализирани посредством методи за многокомпонентен анализ GC-MS и LC-MS или посредством методи за еднокомпонентен анализ ⁽¹²⁾	10
Сушен боб (Храни)	0713 39 00		Нигерия (NG)	Остатъчни вещества от пестициди, анализирани посредством методи за многокомпонентен анализ GC-MS и LC-MS или посредством методи за еднокомпонентен анализ ⁽¹³⁾	50
Десертно грозде (Храни — пресни)	0806 10 10		Перу (PE)	Остатъчни вещества от пестициди, анализирани посредством методи за многокомпонентен анализ GC-MS и LC-MS или посредством методи за еднокомпонентен анализ ⁽¹⁴⁾	10
Семки от диня (<i>Egusi</i> , <i>Citrullus lanatus</i>) и производни продукти от тях (Храни)	ex 1207 70 00; ex 1106 30 90; ex 2008 99 99	10 30 50	Сиера Леоне (SL)	Афлатоксини	50
— Фъстъци, необелени — Фъстъци, обелени — Фъстъчено масло — Фъстъци, приготвени или консервирани по друг начин (Фуражи и храни)	— 1202 41 00 — 1202 42 00 — 2008 11 10 — 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98		Судан (SD)	Афлатоксини	50

Фуражи и храни (предвидена употреба)	Код по КН ⁽¹⁾	Подразделение по ТАРИК	Страна на произход	Опасност	Честота на физическите проверки и проверките за идентичност (%)
Пиперки (различни от сладки) (<i>Capsicum</i> spp.) (Храни — пресни или охладени)	ex 0709 60 99	20	Тайланд (TH)	Остагъчни вещества от пестициди, анализирани посредством методи за многокомпонентен анализ GC-MS и LC-MS или посредством методи за еднокомпонентен анализ ⁽¹⁵⁾	10
Листа от бетел (<i>Piper betle</i> L.) (Храни)	ex 1404 90 00	10	Тайланд (TH)	Салмонела ⁽¹⁰⁾	50
— Аспержов боб (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>) — Патладжани (Храни — пресни, охладени или замразени зеленчуци)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00 — 0709 30 00; ex 0710 80 95	10 10 72	Тайланд (TH)	Остагъчни вещества от пестициди, анализирани посредством методи за многокомпонентен анализ GC-MS и LC-MS или посредством методи за еднокомпонентен анализ ⁽¹⁶⁾	20
Сушени кайсии (Храни)	0813 10 00		Турция (TR)	Сулфити ⁽¹⁷⁾	10
— Сладки пиперки (<i>Capsicum annuum</i>) (Храни — пресни, охладени или замразени зеленчуци)	— 0709 60 10; 0710 80 51		Турция (TR)	Остагъчни вещества от пестициди, анализирани посредством методи за многокомпонентен анализ GC-MS и LC-MS или посредством методи за еднокомпонентен анализ ⁽¹⁸⁾	10
Лозови листа (Храни)	ex 2008 99 99	11; 19	Турция (TR)	Остагъчни вещества от пестициди, анализирани посредством методи за многокомпонентен анализ GC-MS и LC-MS или посредством методи за еднокомпонентен анализ ⁽¹⁹⁾	20
Сушено грозде (стафиди) (Храни)	0806 20		Узбекистан (UZ)	Охратоксин А	50
— Листа от кориандър — Босилек (индийски, обикновен) — Мента — Магданоз (Храни — пресни или охладени билки)	— ex 0709 99 90 — ex 1211 90 86 — ex 1211 90 86 — ex 0709 99 90	72 20 30 40	Виетнам (VN)	Остагъчни вещества от пестициди, анализирани посредством методи за многокомпонентен анализ GC-MS и LC-MS или посредством методи за еднокомпонентен анализ ⁽²⁰⁾	20

Фуражи и храни (предвидена употреба)	Код по КН ⁽¹⁾	Подразделение по ТАРИК	Страна на произход	Опасност	Честота на физическите проверки и проверките за идентичност (%)
— питайя (драконов плод)	— ex 0810 90 20	10	Виетнам (VN)	Остатъчни вещества от пестициди, анализирани посредством методи за многокомпонентен анализ GC-MS и LC-MS или посредством методи за еднокомпонентен анализ ⁽²⁰⁾	20
— Бамя	— ex 0709 99 90	20			
— Пиперки (различни от сладки) (<i>Carpsicum</i> spp.) (Храни — пресни или охладени)	— ex 0709 60 99	20			

- (1) Когато се изисква да се подложат на проверка само някои продукти от даден код по КН и в рамките на този код не съществува специално подразделение, кодът по КН се отбелязва с „ex“.
- (2) По-специално остатъчни вещества от: карбофуран (сума на карбофуран и 3-хидрокси-карбофуран, изразена като карбофуран), хлорбуфам, диметоат (сума на диметоат и ометоат, изразена като диметоат).
- (3) По-специално остатъчни вещества от: карбофуран (сума на карбофуран и 3-хидрокси-карбофуран, изразена като карбофуран), хексаконазол, фентоат, триадимефон и триадименол (сума на триадимефон и триадименол).
- (4) Видовете *Brassica oleracea* L. var. *Botrytis* (L) Alef var. *Italica* Plenck, cultivar *alboglabra*. познати още като „кай лан“, „гай лан“, „гайлан“, „кайлан“, „китайски обикновен джей лан“.
- (5) По-специално остатъчни вещества от: хлорфенапир, фипронил (сума на фипронил + сулфонов метаболит (MB46136), изразена като фипронил), карбендазим и беномил (сума на беномил и карбендазим, изразена като карбендазим), ацетамиприд, диметоморф и пропиконазол.
- (6) По-специално остатъчни вещества от: бупрофезин; имидаклоприд; фенвалерат и есфенвалерат (сума на изомерите RS и SR); профенофос; трифлуралин; триазофос; триадимефон и триадименол (сума на триадимефон и триадименол), циперметрин (циперметрин, включително други смеси от съставни изомери — сума на изомерите).
- (7) По-специално остатъчни вещества от: амитраз (амитраз, включително метаболити, съдържащи частта 2,4-диметиланилин, изразени като амитраз), ацефат, алдикарб (сума на алдикарб, неговите сулфоксид и сулфон, изразена като алдикарб), карбендазим и беномил (сума на беномил и карбендазим, изразена като карбендазим), хлорфенапир, хлорпирифос, дитиокарбамати (дитиокарбамати, изразени като CS₂, включително манеб, манкозеп, метирам, пропинеб, тирам и зирам), диафентиурон, диазинон, дихлорвос, дикофол (сума на изомерите p, p' и o,p'), диметоат (сума на диметоат и ометоат, изразена като диметоат), ендосулфан (сума на алфа- и бета-изомери и ендосулфан-сулфат, изразена като ендосулфан), фенамидон, имидаклоприд, малатион (сума на малатион и малаоксон, изразена като малатион), метамидофос, метиокарб (сума на метиокарб и метиокарб сулфоксид и сулфон, изразена като метиокарб), метомил и тиодикарб (сума на метомил и тиодикарб, изразена като метомил), монокротофос, оксамил, профенофос, пропиконазол, тиабендазол, тиаклоприд.
- (8) По-специално остатъчни вещества от: карбендазим и беномил (сума на беномил и карбендазим, изразена като карбендазим), цифлутрин (цифлутрин, включително други смеси от съставни изомери — сума на изомерите), ципродинил, диазинон, диметоат (сума на диметоат и ометоат, изразена като диметоат), етион, фенитропион, фенпропатрин, флудиоксонил, хексафлумурон, ламбда-цихалотрин, метиокарб (сума на метиокарб и метиокарб сулфоксид и сулфон, изразена като метиокарб), метомил и тиодикарб (сума на метомил и тиодикарб, изразена като метомил), оксамил, фентоат, тиофанат-метил.
- (9) По-специално остатъчни вещества от: карбофуран (сума на карбофуран и 3-хидрокси-карбофуран, изразена като карбофуран), хлорпирифос, циперметрин (циперметрин, включително други смеси от съставни изомери — сума на изомерите), ципроконазол, дикофол (сума на изомерите p, p' и o,p'), дифеноконазол, динотефуран, етион, флусилазол, фолпет, прохлораз (сума на прохлораз и метаболитите му, съдържащи частта 2,4,6-трихлорофенол, изразена като прохлораз), профенофос, пропиконазол, тиофанат-метил и трифорин.
- (10) Референтен метод EN/ISO 6579 или валидиран спрямо него метод съгласно посоченото в член 5 от Регламент (ЕО) № 2073/2005 на Комисията от 15 ноември 2005 г. относно микробиологични критерии за храните (ОВ L 338, 22.12.2005 г., стр. 1).
- (11) По-специално остатъчни вещества от: диметоат (сума на диметоат и ометоат, изразена като диметоат), хлорпирифос, ацефат, метамидофос, метомил и тиодикарб (сума на метомил и тиодикарб, изразена като метомил), диафентиурон, индосакарб като сума на изомерите S и R.
- (12) По-специално остатъчни вещества от: хлорпирифос, циперметрин (циперметрин, включително други смеси от съставни изомери — сума на изомерите), диметоат (сума на диметоат и ометоат, изразена като диметоат), ендосулфан (сума на алфа- и бета-изомери и ендосулфан-сулфат, изразена като ендосулфан), хексаконазол, паратион-метил (сума на паратион-метил и параоксон-метил, изразена като паратион-метил), метомил и тиодикарб (сума на метомил и тиодикарб, изразена като метомил), флутриафол, карбендазим и беномил (сума на беномил и карбендазим, изразена като карбендазим), флубендиамид, миклобутанил, малатион (сума на малатион и малаоксон, изразена като малатион).
- (13) По-специално остатъчни вещества от дихлорвос.
- (14) По-специално остатъчни вещества от: диниконазол, етефон и от метомил и тиодикарб (сума на метомил и тиодикарб, изразена като метомил).
- (15) По-специално остатъчни вещества от: карбофуран (сума на карбофуран и 3-хидрокси-карбофуран, изразена като карбофуран), метомил и тиодикарб (сума на метомил и тиодикарб, изразена като метомил), диметоат (сума на диметоат и ометоат, изразена като диметоат), триазофос, малатион (сума на малатион и малаоксон, изразена като малатион), профенофос, протиофос, етион, карбендазим и беномил (сума на беномил и карбендазим, изразена като карбендазим), трифорин, процимидон, форметанат: сума на форметанат и неговите соли, изразена като форметанат (хидрохлорид).

- (16) По-специално остатъчни вещества от: ацефат, карбарил, карбендазим и беномил (сума на беномил и карбендазим, изразена като карбендазим), карбофуран (сума на карбофуран и 3-хидрокси-карбофуран, изразена като карбофуран), хлорпирифос, хлорпирифос-метил, диметоат (сума на диметоат и ометоат, изразена като диметоат), етион, малатион (сума на малатион и малаоксон, изразена като малатион), метаксил и метаксил-М (метаксил, включително други смеси от съставни изомери, включително метаксил-М — сума на изомерите), метамидофос, метомил и тиодикарб (сума на метомил и тиодикарб, изразена като метомил), монокротофос, профенофос, протиофос, хиналфос, триадимефон и триадименол (сума на триадимефон и триадименол), триазофос, дикротофос, EPN, трифорин.
- (17) Референтни методи: EN 1988-1:1998, EN 1988-2:1998 или ISO 5522:1981.
- (18) По-специално остатъчни вещества от: метомил и тиодикарб (сума на метомил и тиодикарб, изразена като метомил), оксамил, карбендазим и беномил (сума на беномил и карбендазим, изразена като карбендазим), клофентезин, диафентиурон, диметоат (сума на диметоат и ометоат, изразена като диметоат), форметанат: сума на форметанат и неговите соли, изразена като форметанат (хидрохлорид), малатион (сума на малатион и малаоксон, изразена като малатион), процимидон, тетрадифон, тиофанат-метил.
- (19) По-специално остатъчни вещества от: азоксистробин, боскалид, хлорпирифос, дитиокарбамати (дитиокарбамати, изразени като CS₂, включително манеб, манкозеп, метирам, пропинеб, тирам и зирам), ендосулфан (сума на алфа- и бета-изомери и ендосулфан-сулфат, изразена като ендосулфан), крезоксим-метил, ламбда-цихалотрин, металаксил и металаксил-М (металаксил, включително други смеси на съставни изомери, включително металаксил-М — сума на изомерите), метоксифенозид, метрафенон, миклбутанил, пенконазол, пиракlostробин, пириметанил, триадимефон и триадименол (сума на триадимефон и триадименол), трифлуксистробин.
- (20) По-специално остатъчни вещества от: карбофуран (сума на карбофуран и 3-хидрокси-карбофуран, изразена като карбофуран), карбендазим и беномил (сума на беномил и карбендазим, изразена като карбендазим), хлорпирифос, дитиокарбамати (дитиокарбамати, изразени като CS₂, включително манеб, манкозеп, метирам, пропинеб, тирам и зирам), профенофос, перметрин (сума на изомерите), хексаконазол, дифеноконазол, пропиконазол, фипронил (сума на фипронил + сулфонов метаболит (MB46136), изразена като фипронил), пропаргит, флусилазол, фентоат, циперметрин (циперметрин, включително други смеси от съставни изомери — сума на изомерите), метомил и тиодикарб (сума на метомил и тиодикарб, изразена като метомил), хиналфос, пенцикурон, метида-тион, диметоат (сума на диметоат и ометоат, изразена като диметоат), фенбуконазол.“.
-

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 1296/2014 НА КОМИСИЯТА**от 4 декември 2014 година****за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията от 7 юни 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци ⁽²⁾, и по-специално член 136, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) В изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг на многостранните търговски преговори в Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 са посочени критериите, по които Комисията определя стандартните стойности при внос от трети държави за продуктите и периодите, посочени в приложение XVI, част А от същия регламент.
- (2) Стандартната стойност при внос се изчислява за всеки работен ден съгласно член 136, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, като се вземат под внимание променливите данни за всеки ден. В резултат на това настоящият регламент следва да влезе в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Стандартните стойности при внос, посочени в член 136 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 4 декември 2014 година.

За Комисията,

от името на председателя,

Jerzy PLEWA

*Генерален директор на генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“*

⁽¹⁾ OBL 347, 20.12.2013 г., стр. 671.

⁽²⁾ OBL 157, 15.6.2011 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Стандартни стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)		
Код по КН	Код на трета държава (1)	Стандартна стойност при внос
0702 00 00	AL	64,0
	IL	114,8
	MA	91,1
	TR	81,4
	ZZ	87,8
0707 00 05	AL	53,8
	JO	258,6
	MA	170,1
	TR	135,4
	ZZ	154,5
0709 93 10	MA	67,9
	TR	128,2
	ZZ	98,1
0805 10 20	AR	35,3
	SZ	34,3
	TR	74,4
	UY	32,9
	ZA	54,7
	ZW	33,1
	ZZ	44,1
	ZZ	44,1
0805 20 10	MA	73,2
	ZZ	73,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	113,7
	JM	168,3
	TR	76,0
	ZZ	119,3
0805 50 10	AL	64,4
	TR	76,5
	ZZ	70,5
0808 10 80	BA	32,4
	BR	53,8
	CA	134,8
	CL	78,6
	MK	38,0
	NZ	96,9
	US	94,8
	ZZ	75,6

(EUR/100 kg)

Код по КН	Код на трета държава ⁽¹⁾	Стандартна стойност при внос
0808 30 90	CN	81,0
	TR	174,9
	ZZ	128,0

⁽¹⁾ Номенклатура на държавите, определена с Регламент (ЕО) № 1106/2012 на Комисията от 27 ноември 2012 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 471/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно статистиката на Общността за външната търговия с трети страни по отношение на актуализиране на номенклатурата на държавите и териториите текст от значение за ЕИП (ОВ L 328, 28.11.2012 г., стр. 7). Код „ZZ“ означава „с друг произход“.

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ 2014/105/ЕС НА КОМИСИЯТА

от 4 декември 2014 година

за изменение на директиви 2003/90/ЕО и 2003/91/ЕО за установяване на мерки за прилагане на член 7 от Директива 2002/53/ЕО на Съвета и член 7 от Директива 2002/55/ЕО на Съвета съответно по отношение на минимално изискваните характеристики, които следва да бъдат обхванати от изследването, и на минималните условия за изследване на някои сортове земеделски растителни видове и зеленчукови видове

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2002/53/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно общия каталог на сортовете от земеделски растителни видове ⁽¹⁾, и по-специално член 7, параграф 2, букви а) и б) от нея,

като взе предвид Директива 2002/55/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно търговията със семена от зеленчукови култури ⁽²⁾, и по-специално член 7, параграф 2, букви а) и б) от нея,

като има предвид, че:

- (1) Директиви 2003/90/ЕО ⁽³⁾ и 2003/91/ЕО ⁽⁴⁾ на Комисията бяха приети, за да се гарантира, че сортовете, които държавите членки включват в националните си каталози, съответстват на насоките, определени от Службата на Общността за сортовете растения (CPVO) по отношение на минимално изискваните характеристики, които следва да бъдат обхванати от изследването на различните видове, и минималните условия за изследване на сортовете, доколкото подобни насоки са били създадени. В посочените директиви се предвижда, че за други сортове се прилагат насоките на Международния съюз за закрила на новите сортове растения (UPOV).
- (2) Междуременно CPVO и UPOV създадоха допълнителни насоки и актуализираха вече съществуващите.
- (3) Поради това Директива 2003/90/ЕО и Директива 2003/91/ЕО следва да бъдат съответно изменени.
- (4) Мерките, предвидени в настоящата директива, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по семена и посадъчен материал за земеделие, градинарство и горско стопанство,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Приложения I и II към Директива 2003/90/ЕО се заменят с текста в част А от приложението към настоящата директива.

Член 2

Приложенията към Директива 2003/91/ЕО се заменят с текста в част Б от приложението към настоящата директива.

⁽¹⁾ ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 33.

⁽³⁾ Директива 2003/90/ЕО на Комисията от 6 октомври 2003 г. относно установяването на мерки за прилагане на член 7 от Директива 2002/53/ЕО на Съвета по отношение на минимално изискваните характеристики, които следва да бъдат обхванати от изследването, и минималните условия за изследване на някои сортове земеделски растителни видове (ОВ L 254, 8.10.2003 г., стр. 7).

⁽⁴⁾ Директива 2003/91/ЕО на Комисията от 6 октомври 2003 г. относно установяването на мерки за прилагане на член 7 от Директива 2002/55/ЕО на Съвета по отношение на минимално изискваните характеристики, които следва да бъдат обхванати от изследването, и минималните условия за изследване на някои сортове зеленчукови видове (ОВ L 254, 8.10.2003 г., стр. 11).

Член 3

За изследвания, започнали преди 1 януари 2016 г., държавите членки могат да прилагат Директива 2003/90/ЕО и Директива 2003/91/ЕО в тяхната версия, приложима преди изменението им с настоящата директива.

Член 4

Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2015 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби считано от 1 януари 2016 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

Член 5

Настоящата директива влиза сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 6

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 4 декември 2014 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

ПРИЛОЖЕНИЕ

ЧАСТ А

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

Списък на видовете, посочени в член 1, параграф 2, буква а), които трябва да отговарят на протоколите за изследвания на CPVO

Научно наименование	Общоприето наименование	Протокол на CPVO
<i>Festuca filiformis</i> Pourr.	Власатка (финолистна)	Протокол TP 67/1 от 23.6.2011 г.
<i>Festuca ovina</i> L.	Овча власатка	Протокол TP 67/1 от 23.6.2011 г.
<i>Festuca rubra</i> L.	Червена власатка	Протокол TP 67/1 от 23.6.2011 г.
<i>Festuca trachyphylla</i> (Hack.) Krajina	Твърдолистна власатка	Протокол TP 67/1 от 23.6.2011 г.
<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	Многооткосен (италиански) райграс	Протокол TP 4/1 от 23.6.2011 г.
<i>Lolium perenne</i> L.	Английски райграс	Протокол TP 4/1 от 23.6.2011 г.
<i>Lolium × boucheanum</i> Kunth	Хибриден райграс	Протокол TP 4/1 от 23.6.2011 г.
<i>Pisum sativum</i> L.	Грах посебен	Протокол TP 7/2 от 11.3.2010 г.
<i>Brassica napus</i> L.	Рапица	Протокол TP 36/2 от 16.11.2011 г.
<i>Cannabis sativa</i> L.	Коноп	Протокол TP 276/1 от 28.11.2012 г.
<i>Helianthus annuus</i> L.	Слънчоглед	Протокол TP 81/1 от 31.10.2002 г.
<i>Linum usitatissimum</i> L.	Лен културен/ленено семе	Протокол TP 57/2 от 19.3.2014 г.
<i>Avena nuda</i> L.	Овес гол	Протокол TP 20/1 от 6.11.2003 г.
<i>Avena sativa</i> L. (includes <i>A. byzantina</i> K. Koch)	Овес, червен овес	Протокол TP 20/1 от 6.11.2003 г.
<i>Hordeum vulgare</i> L.	Ечемик	Протокол TP 19/3 от 21.3.2012 г.
<i>Oryza sativa</i> L.	Ориз	Протокол TP 16/2 от 21.3.2012 г.
<i>Secale cereale</i> L.	Ръж	Протокол TP 58/1 от 31.10.2002 г.
<i>xTriticosecale</i> Wittm. ex A. Camus	Хибриди, получени от кръстосване на видове от рода <i>Triticum</i> и видове от рода <i>Secale</i>	Протокол 121/2 rev. 1 от 16.2.2011 г.
<i>Triticum aestivum</i> L.	Пшеница	Протокол 3/4 rev. 2 от 16.2.2011 г.
<i>Triticum durum</i> Desf.	Твърда пшеница	Протокол TP 120/3 от 19.3.2014 г.
<i>Zea mays</i> L.	Царевица	Протокол TP 2/3 от 11.3.2010 г.
<i>Solanum tuberosum</i> L.	Картоф	Протокол TP 23/2 от 1.12.2005 г.

Текстът на протоколите може да бъде намерен на уебсайта на CPVO (www.cpvo.europa.eu).

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Списък на видовете, посочени в член 1, параграф 2, буква б), които трябва да отговарят на насоките за изследване на UPOV

Научно наименование	Общоприето наименование	Насока на UPOV
<i>Beta vulgaris</i> L.	Фуражно цвекло	Насока TG/150/3 от 4.11.1994 г.
<i>Agrostis canina</i> L.	Кучешка полевица	Насока TG 30/6 от 12.10.1990 г.
<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	Гигантска полевица	Насока TG 30/6 от 12.10.1990 г.
<i>Agrostis stolonifera</i> L.	Издънкова (бяла) полевица	Насока TG 30/6 от 12.10.1990 г.
<i>Agrostis capillaris</i> L.	Обикновена полевица	Насока TG 30/6 от 12.10.1990 г.

Научно наименование	Общоприето наименование	Насока на UPOV
<i>Bromus catharticus</i> Vahl	Слабителна овсига	Насока TG/180/3 от 4.4.2001 г.
<i>Bromus sitchensis</i> Trin.	Овсига	Насока TG/180/3 от 4.4.2001 г.
<i>Dactylis glomerata</i> L.	Ежова главица	Насока TG/31/8 от 17.4.2002 г.
<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	Тръстиковидна власатка	Насока TG/39/8 от 17.4.2002 г.
<i>Festuca pratensis</i> Huds.	Ливадна власатка	Насока TG/39/8 от 17.4.2002 г.
<i>xFestulolium</i> Asch. et Graebn.	Хибриди, получени от кръстосване на видове от рода <i>Festuca</i> и видове от рода <i>Lolium</i>	Насока TG/243/1 от 9.4.2008 г.
<i>Phleum nodosum</i> L.	Тимотейка	Насока TG/34/6 от 7.11.1984 г.
<i>Phleum pratense</i> L.	Тимотейка ливадна	Насока TG/34/6 от 7.11.1984 г.
<i>Poa pratensis</i> L.	Ливадина ливадна	Насока TG/33/7 от 9.4.2014 г.
<i>Lotus corniculatus</i> L.	Звездан обикновен	Насока TG/193/1 от 9.4.2008 г.
<i>Lupinus albus</i> L.	Бяла лупина	Насока TG/66/4 от 31.3.2004 г.
<i>Lupinus angustifolius</i> L.	Теснолистна лупина	Насока TG/66/4 от 31.3.2004 г.
<i>Lupinus luteus</i> L.	Жълта лупина	Насока TG/66/4 от 31.3.2004 г.
<i>Medicago sativa</i> L.	Люцерна обикновена	Насока TG/6/5 от 6.4.2005 г.
<i>Medicago</i> × <i>varia</i> T. Martyn	Пясъчна люцерна	Насока TG/6/5 от 6.4.2005 г.
<i>Trifolium pratense</i> L.	Детелина червена	Насока TG/5/7 от 4.4.2001 г.
<i>Trifolium repens</i> L.	Детелина бяла	Насока TG/38/7 от 9.4.2003 г.
<i>Vicia faba</i> L.	Бакла	Насока TG/8/6 от 17.4.2002 г.
<i>Vicia sativa</i> L.	Обикновен фий	Насока TG/32/7 от 20.3.2013 г.
<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.	Брюква	Насока TG/89/6 rev. от 4.4.2001 г. + 1.4.2009 г.
<i>Raphanus sativus</i> L. var. <i>oleiformis</i> Pers.	Фуражна ряпа	Насока TG/178/3 от 4.4.2001 г.
<i>Arachis hypogaea</i> L.	Фъстъци	Насока TG/93/4 от 9.4.2014 г.
<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs	Репица	Насока TG/185/3 от 17.4.2002 г.
<i>Carthamus tinctorius</i> L.	Сафлор (шафранка)	Насока TG 134/3 от 12.10.1990 г.
<i>Gossypium</i> spp.	Памук	Насока TG/88/6 от 4.4.2001 г.
<i>Papaver somniferum</i> L.	Мак	Насока TG/166/4 от 9.4.2014 г.
<i>Sinapis alba</i> L.	Бял синап	Насока TG/179/3 от 4.4.2001 г.
<i>Glycine max</i> (L.) Merr.	Соеви зърна	Насока TG/80/6 от 1.4.1998 г.
<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench	Сорго	Насока TG/122/3 от 6.10.1989 г.

Текстът на посочените насоки може да бъде намерен на уебсайта на UPOV (www.upov.int).“

ЧАСТ Б

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

Списък на видовете, посочени в член 1, параграф 2, буква а), които трябва да отговарят на протоколите за изследвания на CPVO

Научно наименование	Общоприето наименование	Протокол на CPVO
<i>Allium cepa</i> L. (лукова група)	Лук и шалот	Протокол TP 46/2 от 1.4.2009 г.
<i>Allium cepa</i> L. (сборна група)	Шалот	Протокол TP 46/2 от 1.4.2009 г.
<i>Allium fistulosum</i> L.	Лук батун (Японски лук или Уелски лук)	Протокол TP 161/1 от 11.3.2010 г.

Научно наименование	Общоприето наименование	Протокол на CPVO
<i>Allium porrum</i> L.	Праз	Протокол TP 85/2 от 1.4.2009 г.
<i>Allium sativum</i> L.	Чесън	Протокол TP 162/1 от 25.3.2004 г.
<i>Allium schoenoprasum</i> L.	Сибирски лук	Протокол TP 198/1 от 1.4.2009 г.
<i>Apium graveolens</i> L.	Целина	Протокол TP 82/1 от 13.3.2008 г.
<i>Apium graveolens</i> L.	Кореновидна целина	Протокол TP 74/1 от 13.3.2008 г.
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Аспержи	Протокол TP 130/2 от 16.2.2011 г.
<i>Beta vulgaris</i> L.	Салатно цвекло, включително „Cheltenham“	Протокол TP 60/1 от 1.4.2009 г.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Къдраво зеле	Протокол TP 90/1 от 16.2.2011 г.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Карфиол	Протокол TP 45/2 от 11.3.2010 г.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Броколи или „Калабрезе“	Протокол TP 151/2 от 21.3.2007 г.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Брюкселско зеле	Протокол TP 54/2 от 1.12.2005 г.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Алабаш	Протокол TP 65/1 от 25.3.2004 г.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Савойско зеле, бяло главесто зеле и червено главесто зеле	Протокол TP 48/3 от 16.2.2011 г.
<i>Brassica rapa</i> L.	Китайско зеле	Протокол TP 105/1 от 13.3.2008 г.
<i>Capsicum annuum</i> L.	Люти чушки или пипер	Протокол TP 76/2 от 21.3.2007 г.
<i>Cichorium endivia</i> L.	Къдроволистна ендивия и обикновена ендивия	Протокол TP 118/3 от 19.3.2014 г.
<i>Cichorium intybus</i> L.	Цикория, синя жлъчка	Протокол TP 172/2 от 1.12.2005 г.
<i>Cichorium intybus</i> L.	Цикория-витлуф	Протокол TP 173/1 от 25.3.2004 г.
<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	Диня	Протокол TP 142/2 от 19.3.2014 г.
<i>Cucumis melo</i> L.	Пъпеш	Протокол TP 104/2 от 21.3.2007 г.
<i>Cucumis sativus</i> L.	Краставици и корнишони	Протокол TP 61/2 от 13.3.2008 г.
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Тиквички	Протокол TP 119/1 rev от 19.3.2014 г.
<i>Cynara cardunculus</i> L.	Артишок и кардун	Протокол TP 184/2 от 27.2.2013 г.
<i>Daucus carota</i> L.	Моркови и фуражни моркови	Протокол TP 49/3 от 13.3.2008 г.
<i>Foeniculum vulgare</i> Mill.	Резене	Протокол TP 183/1 от 25.3.2004 г.
<i>Lactuca sativa</i> L.	Салата	Протокол TP 13/5 от 16.2.2011 г.
<i>Solanum lycopersicum</i> L.	Домат	Протокол TP 44/4 rev. от 27.2.2013 г.
<i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill	Магданоз	Протокол TP 136/1 от 21.3.2007 г.
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Многоцветен фасул	Протокол TP 9/1 от 21.3.2007 г.
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Фасул пешак и фасул вейков	Протокол TP 12/4 от 27.2.2013 г.
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Грах набръчкан, грах кръглозърнест и грах захарен	Протокол TP 7/2 от 11.3.2010 г.
<i>Raphanus sativus</i> L.	Черна репичка	Протокол TP 64/2 от 27.2.2013 г.
<i>Solanum melongena</i> L.	Патладжан или син домати	Протокол TP 117/1 от 13.3.2008 г.
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Спанак	Протокол TP 55/5 от 27.2.2013 г.
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Полска (кълнова) салата	Протокол TP 75/2 от 21.3.2007 г.
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	Бакла	Протокол TP Broadbean/1 от 25.3.2004 г.

Научно наименование	Общоприето наименование	Протокол на CPVO
<i>Zea mays</i> L. (partim)	Царевица и пуклива царевица	Протокол TP 2/3 от 11.3.2010 г.
<i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum habrochaites</i> S. Knapp & D.M. Spooner; <i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum peruvianum</i> (L.) Mill.; <i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum cheesmaniae</i> (L. Ridley) Fosberg	Доматени подложки	Протокол TP 294/1 от 19.3.2014 г.

Текстът на протоколите може да бъде намерен на уебсайта на CPVO (www.cpvo.europa.eu).

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Списък на видовете, посочени в член 1, параграф 2, буква б), които трябва да отговарят на насоките за изследване на UPOV

Научно наименование	Общоприето наименование	Насока на UPOV
<i>Beta vulgaris</i> L.	Салатно цвекло или бяло цвекло	Насока TG/106/4 от 31.3.2004 г.
<i>Brassica rapa</i> L.	Ряпа	Насока TG/37/10 от 4.4.2001 г.
<i>Cichorium intybus</i> L.	Широколистна цикория или италианска цикория	Насока TG/154/3 от 18.10.1996 г.
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Тиква	Насока TG/155/4 rev. от 28.3.2007 г. + 1.4.2009 г.
<i>Rheum rhabarbarum</i> L.	Ревен	Насока TG 62/6 от 24.3.1999 г.
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Кокеш или черен овесен корен	Насока TG/116/4 от 24.3.2010 г.

Текстът на посочените насоки може да бъде намерен на уебсайта на UPOV (www.upov.int).“

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 1 декември 2014 година

относно позицията, която да бъде зета от името на Европейския съюз на Осмата конференция на страните по Конвенцията за трансграничните последици от промишлените аварии по отношение на предложението за изменение на приложение I към посочената конвенция

(2014/871/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Съюзът е страна по Конвенцията за трансграничните въздействия на промишлените аварии, съставена в Хелзинки на 17 март 1992 г. ⁽¹⁾ (наричана по-долу „Конвенцията“).
- (2) Приложение I към Конвенцията съдържа категории и поименно посочени опасни вещества с цел определянето на дейностите с опасни вещества.
- (3) В съответствие с член 26, параграф 4 от Конвенцията всяко изменение на приложение I към нея влиза в сила за онези страни по Конвенцията, които не са направили възражение, дванадесет месеца след съобщаването му на страните от изпълнителния секретар, след приемането му от Конференцията на страните с мнозинство от девет десети от гласовете на страните, присъстващи на заседанието и участващи в гласуването, при условие че най-малко шестнадесет страни не са нотифицирали възражения.
- (4) Текстът на предложението за изменение на приложение I към Конвенцията бе договорен в рамките на Работната група по развитието на Конвенцията, беше одобрен от Бюрото на Конвенцията и ще бъде предложен за приемане на следващото заседание на Осмата конференция на страните, което ще се проведе в Женева на 3—5 декември 2014 г.
- (5) Изменението на приложение I към Конвенцията ще го приведе изцяло в съответствие с приложение I към Директива 2012/18/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.
- (6) Поради това изменението на приложение I към Конвенцията следва да бъде одобрено.
- (7) Към момента на сключване на Конвенцията Съюзът формулира резерви относно прилагането ѝ в съответствие с вътрешните правила на Общността. Тези резерви се основаваха на несъответствия между приложение I към Конвенцията и действащото законодателство на Съюза. След изменението на приложение I към Конвенцията тези несъответствия ще отпаднат. Следователно резервите следва да бъдат оттеглени веднага след влизането в сила на изменението на приложение I към Конвенцията,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да бъде зета от името на Съюза в рамките на Осмата конференция на страните по Конвенцията за трансграничните въздействия на промишлените аварии, е в подкрепа по същество на предложеното изменение на приложение I към Конвенцията, включително на неговата поправка, поместено в приложението към настоящото решение.

⁽¹⁾ ОВ L 326, 3.12.1998 г., стр. 5.

⁽²⁾ Директива 2012/18/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, за изменение и последваща отмяна на Директива 96/82/ЕО на Съвета (ОВ L 197, 24.7.2012 г., стр. 1).

Член 2

Председателят на Съвета се оправомощава да посочи лицето(ата), упълномощено(и) да оттегли(ят) от името на Съюза оставащите резерви, формулирани съгласно Решение 98/685/ЕО ⁽¹⁾, при условие че изменението на приложение I към Конвенцията, посочено в член 1 от настоящото решение, влезе в сила в съответствие с член 26, параграф 4 от Конвенцията.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 1 декември 2014 година.

За Съвета
Председател
B. LORENZIN

⁽¹⁾ Решение 98/685/ЕО на Съвета от 23 март 1998 г. относно сключването на Конвенцията за трансграничните последствия от промишлени аварии (ОВ L 326, 3.12.1998 г., стр. 1).

ПРОЕКТ НА РЕШЕНИЕ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ПРИЛОЖЕНИЕ I КЪМ КОНВЕНЦИЯТА

Представен от работната група по развитието на Конвенцията

Конференцията на Страните,

Като признава необходимостта от актуализиране на категориите вещества и смеси и поименно посочените вещества и техните пределни количества, съдържащи се в приложение I към Конвенцията за трансграничните последиствия от промишлените аварии, с оглед на въвеждане на критериите на Глобалната хармонизирана система на Организацията на обединените нации за класифициране и етикетирание на химикали (ST/SG/AC.10/30/Rev.4) и за запазване на съгласуваността със съответното законодателство на Европейския съюз,

Като има предвид своето решение да направи преглед на опасните вещества и техните количества, които се съдържат в приложение I, и своето Решение 2004/4 за създаване на Работна група по развитието на Конвенцията,

Като отчита предложението за изменение на приложение I, изготвено от Работната група въз основа на задълбочен преглед,

Изменя приложение I към Конвенцията по отношение на опасните вещества за целите на определянето на дейностите с опасни вещества, като го заменя с текста, поместен в приложението към настоящото решение.

ПРИЛОЖЕНИЕ

ОПАСНИ ВЕЩЕСТВА ЗА ЦЕЛИТЕ НА ОПРЕДЕЛЯНЕТО НА ДЕЙНОСТИТЕ С ОПАСНИ ВЕЩЕСТВА ⁽¹⁾

В случаите, когато вещество или смес, посочени в част II, попадат също в рамките на една или повече категории в част I, се използва пределното количество, дадено в част II.

За идентифицирането на дейностите с опасни вещества страните вземат предвид действителните или очакваните опасни свойства и/или количества на всички налични опасни вещества, или на опасните вещества, за които може разумно да се предвиди, че могат да бъдат генерирани при загубата на контрол върху дадена дейност, включително дейности по съхранение, в рамките на дейност с опасни вещества.

Част I.

Категории вещества и смеси, които не са изрично посочени в част II

Категория в съответствие с Глобалната хармонизирана система (GHS) на Организацията на обединените нации за класифициране и етикетирание на химикали	Пределно количество (метрични тонове)
1. Остра токсичност, Категория 1, всички пътища на експозиция ⁽²⁾	20
2. Остра токсичност: Категория 2, всички пътища на експозиция ⁽³⁾ Категория 3, всички пътища на експозиция ⁽⁴⁾	200
3. Специфична токсичност за определени органи (СТОО) — еднократна експозиция, категория 1 ⁽⁵⁾	200
4. Експлозивни — нестабилни експлозивни или експлозивни, при които веществото, сместа или изделието попада в обхвата на критериите по подкласове 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 или 1.6 на глава 2.1.2 от GHS, или вещества или смеси, които имат експлозивни свойства съгласно серия изпитвания 2 на част I от Препоръките на ООН относно превоза на опасни товари: Ръководство за изпитвания и критерии (Ръководство за изпитвания и критерии) и не принадлежат към класовете на опасност Органични пероксиди или Самоактивиращи се вещества и смеси ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾	50
5. Експлозивни, при които веществото, сместа или изделието попада в обхвата на подклас 1.4 на глава 2.1.2 от GHS ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾	200
6. Запалими газове, категория 1 или 2 ⁽⁹⁾	50
7. Аерозоли ⁽¹⁰⁾ , категория 1 или 2, съдържащи запалими газове категория 1 или 2, или запалими течности категория 1	500 (нето)
8. Аерозоли, категория 1 или 2, които не съдържат нито запалими газове категория 1 или 2, нито запалими течности категория 1 ⁽¹¹⁾	50 000 (нето)
9. Окисляващи газове, категория 1 ⁽¹²⁾	200
10. Запалими течности: Запалими течности, категория 1, или Запалими течности, категория 2 или 3, които се държат на температура над точката им на кипене ⁽¹³⁾ , или Други течности с пламна температура ≤ 60 °C, които се държат на температура над точката им на кипене ⁽¹⁴⁾	50
11. Запалими течности: Запалими течности, категория 2 или 3, при които специфични условия на експлоатация, като например високо налягане или висока температура, могат да създадат опасност от промишлени аварии ⁽¹⁵⁾ , или Други течности с пламна температура ≤ 60 °C, при които специфични условия на експлоатация, като например високо налягане или висока температура, могат да създадат опасност от промишлени аварии	200
12. Запалими течности, категория 2 или 3, които не са обхванати от 10 и 11 ⁽¹⁶⁾	50 000
13. Самоактивиращи се вещества и смеси и органични пероксиди: Самоактивиращи се вещества и смеси, типове А или В, или органични пероксиди, типове А или В ⁽¹⁷⁾	50

Категория в съответствие с Глобалната хармонизирана система (GHS) на Организацията на обединените нации за класифициране и етикетиране на химикали	Пределно количество (метрични тонове)
14. Самоактивиращи се вещества и смеси и органични пероксиди: Самоактивиращи се вещества и смеси, типове C, D, E или F, или органични пероксиди, типове C, D, E или F ⁽¹⁸⁾	200
15. Пирофорни течности и твърди вещества, категория 1	200
16. Окисляващи течности и твърди вещества, категория 1, 2 или 3	200
17. Опасни за водната среда в категория Остра опасност 1 или Хронична опасност 1 ⁽¹⁹⁾	200
18. Опасни за водната среда, в категория Хронична опасност 2 ⁽²⁰⁾	500
19. Вещества и смеси, които реагират бурно с вода, като ацетилхлорид, титанов тетрахлорид	500
20. Вещества и смеси, които при контакт с вода отделят запалими газове, категория 1 ⁽²¹⁾	500
21. Вещества и смеси, които при контакт с вода отделят токсични газове (вещества и смеси, които при контакт с вода или влажен въздух отделят газове, класифицирани за остра токсичност в категория 1, 2 или 3, като алуминиев фосфид, фосфорен пентасулфид)	200

Част II.

Поименно посочени вещества

Вещество	Пределно количество (метрични тонове)
1а. Амониев нитрат ⁽²²⁾	10 000
1б. Амониев нитрат ⁽²³⁾	5 000
1в. Амониев нитрат ⁽²⁴⁾	2 500
1г. Амониев нитрат ⁽²⁵⁾	50
2а. Калиев нитрат ⁽²⁶⁾	10 000
2б. Калиев нитрат ⁽²⁷⁾	5 000
3. Арсенов пентаоксид, арсенова(V) киселина и/или нейните соли	2
4. Арсенов триоксид, арсениста(III) киселина и/или нейните соли	0,1
5. Бром	100
6. Хлор	25
7. Никелови съединения в праховидно, лесно за вдишване състояние: никелов монооксид, никелов диоксид, никелов сулфид, триникелов дисулфид, диникелов триоксид	1
8. Етиленимин	20
9. Флуор	20
10. Формалдехид (концентрация ≥ 90 %)	50
11. Водород	50
12. Хлороводород (втечен газ)	250
13. Оловни алкили	50
14. Втечени запалими газове, категория 1 или 2 по КЕО (включително втечен нефтен газ) и природен газ ⁽²⁸⁾	200
15. Ацетилен	50
16. Етиленов оксид	50
17. Пропиленоксид	50
18. Метанол	5 000
19. 4,4'-метиленис(2-хлороанилин) и/или соли, в прахообразно състояние	0,01

Вещество	Пределно количество (метрични тонове)
20. Метилизоцианат	0,15
21. Кислород	2 000
22. Толуендиизоцианат (2,4-толуендиизоцианат и 2,6-толуендиизоцианат)	100
23. Карбонилдихлорид (фосген)	0,75
24. Арсин (арсенов хидрид)	1
25. Фосфин (фосфорен трихидрид)	1
26. Серен дихлорид	1
27. Серен триоксид	75
28. Полихлородибензофуран и полихлородибензодиоксини (включително тетрачлородибензодиоксин (ТХДЦ)), изчислени в ТХДЦ еквивалент ⁽²⁹⁾	0,001
29. Следните канцерогени или смесите, съдържащи следните канцерогени, в концентрации над 5 тгловни %: 4-аминобифенил и/или неговите соли, бензотрихлорид, бензидин и/или соли, бис(хлорометил) етер, метилхлорометил етер, 1,2-дибромоетан, диетилсулфат, диметилсулфат, диметилкарбамоилхлорид, 1,2-дибромо-3-хлоропропан, 1,2-диметилхидразин, диметилнитрозамин, хексаметилфосфорен триамид, хидразин, 2-нафтиламин и/или соли, 4-нитрофенил, и 1,3 пропансултон	2
30. Нефтопродукти и алтернативни горива: а) бензини и лигроини; б) керосин (включително реактивно гориво); в) газьол (включително дизелови горива, горива за домашно отопление и газьолни смеси); г) тежки горива; д) алтернативни горива, служещи за същите цели, със свойства по отношение на запалимостта и опасностите за околната среда, подобни на тези на продуктите, посочени в букви а) — г)	25 000
31. Амоняк	200
32. Борен трифлуорид	20
33. Водороден сулфид	20
34. Пиперидин	200
35. Бис(2-диметиламиноетил)(метил)амин	200
36. 3-(2-етилхексилокси)пропиламин	200
37. Смесии от натриев хипохлорит, класифицирани като представляващи остра опасност за водната среда от категория 1 [H400], съдържащи < 5 % активен хлор и неклассифицирани в никоя от останалите категории опасности в част 1 от приложение I. ⁽³⁰⁾	500
38. Пропиламин ⁽³¹⁾	2 000
39. Трет-бутилакрилат ⁽³¹⁾	500
40. 2-метил-3-бутеннитрил ⁽³¹⁾	2 000
41. Тетрахидро-3,5-диметил-1,3,5-тиадиазин-2-тион (дазомет) ⁽³¹⁾	200
42. Метилакрилат ⁽³¹⁾	2 000
43. Метилпиридин ⁽³¹⁾	2 000
44. Бром-3-хлоропропан ⁽³¹⁾	2 000

Забележки:

- (1) Критерии съгласно Глобалната хармонизирана система на Организацията на обединените нации (GHS) за класификация и етикетирание на химикали (ST/SG/AC.10/30/Rev.4). Страните следва да използват тези критерии, когато класифицират вещества или смеси за целите на част I от настоящото приложение, освен ако в националното законодателство са приети други правно обвързващи критерии. Смесите се третират по същия начин като чистото вещество, при условие че остават в концентрационните граници, определени в съответствие със свойствата им в съответствие с GHS, в случай че не е изрично зададено процентно съдържание или друго описание.

- (2) Съгласно критериите, заложи в глави 3.1.2 и 3.1.3 от GHS.
- (3) Съгласно критериите, заложи в глави 3.1.2 и 3.1.3 от GHS.
- (4) Вещества, които са класифицирани в Остра токсичност категория 3, по орален път, се включват в позиция 2 Остра токсичност в случаите, когато не може да бъде установена нито класификация остра инхалаторна токсичност, нито остра дермална токсичност, например поради липсата на убедителни данни относно инхалаторната и дермалната токсичност.
- (5) Вещества, предизвикали значителна токсичност при хора или за които, на основата на доказателствата от изследвания на животни, може да се предполага, че имат потенциал да предизвикват значителна токсичност при хора вследствие от еднократна експозиция. Допълнителни насоки са дадени на фигура 3.8.1 и в таблица 3.8.1 от част 3 на GHS.
- (6) Провеждането на изпитване за експлозивни свойства на вещества и смеси е необходимо единствено, когато по скрининговата процедура съгласно допълнение 6, част 3, към Ръководството за изпитвания и критерии е установена потенциална възможност за експлозивни свойства на веществото или сместа.
- (7) Класът на опасност Експлозивни включва експлозивни изделия. Ако количеството на съдържащото се в изделието експлозивно вещество или смес е известно, това количество се взема предвид за целите на настоящата Конвенция. Ако количеството на съдържащото се в изделието експлозивно вещество или смес не е известно, тогава за целите на настоящата Конвенция цялото изделие се разглежда като експлозив.
- (8) Ако експлозивите от подклас 1.4 са неупаковани или преупаковани, те се вписват към позиция 4 (Експлозив), освен ако бъде показано, че опасността все още съответства на подклас 1.4, в съответствие с GHS.
- (9) Съгласно критериите, заложи в глава 2.2.2 от GHS.
- (10) Аерозолите се класифицират в съответствие с критериите в глава 2.3 от GHS и Ръководството за изпитвания и критерии, част III, раздел 31, посочени там.
- (11) За да се използва тази позиция, трябва да бъде документирано, че аерозолната опаковка не съдържа нито запалим газ категория 1 или 2, нито запалима течност категория 1.
- (12) Съгласно критериите в глава 2.4.2 от GHS.
- (13) Съгласно критериите в глава 2.4.2 от GHS.
- (14) Течностите с пламна температура над 35 °C, могат да се разглеждат като незапалими течности за някои регулаторни цели (напр. за транспорт), ако са получени отрицателни резултати при изпитването на устойчивост на горене L.2, в част III, раздел 32 от Ръководството за изпитвания и критерии. Това обаче не е валидно при специални условия като висока температура или налягане, и поради това такива течности са включени в тази позиция.
- (15) Съгласно критериите в глава 2.4.2 от GHS.
- (16) Съгласно критериите в глава 2.4.2 от GHS.
- (17) Съгласно критериите в глави 2.8.2 и 2.15.2.2 от GHS.
- (18) Съгласно критериите в глави 2.8.2 и 2.15.2.2 от GHS.
- (19) Съгласно критериите в глава 4.1.2 от GHS.
- (20) Съгласно критериите в глава 4.1.2 от GHS.
- (21) Съгласно критериите в глава 2.12.2 от GHS.
- (22) Амониев нитрат (10 000): торове, които могат да се саморазграждат.
Това се прилага за сложни/съставни торове на основата на амониев нитрат (сложни/съставни торове, съдържащи амониев нитрат с фосфат и/или поташ), които могат да се саморазграждат според „Trough Test“ (вж. Ръководство за изпитвания и критерии, част III, подраздел 38.2), и в които съдържанието на азот от амониевия нитрат е:
а) между 15,75–24,5 тегловни % (съдържание на азот от амониевия нитрат от 15,75 и 24,5 тегловни % отговаря съответно на 45 и 70 % амониев нитрат) и които или съдържат не повече от 0,4 % общо запалими/органични материали, или отговарят на изискванията за провеждане на подходящо изпитване на устойчивост на детонация (напр. изпитване в 4 инчова стоманена тръба);
б) 15,75 тегловни % или по-малко и с незабранени запалими материали.
- (23) Амониев нитрат (5 000): с чистота за торове.
Това се прилага за прости торове на базата на амониев нитрат и сложни/съставни торове на основата на амониев нитрат, в които съдържанието на азот от амониевия нитрат е:
а) повече от 24,5 тегловни %, освен за смеси от прости торове на базата на амониев нитрат с доломит, варовик и/или калциев карбонат с чистота най-малко 90 %;
б) повече от 15,75 тегловни % за смеси от амониев нитрат и амониев сулфат;
в) повече от 28 тегловни % (28 тегловни % съдържание на азот от амониевия нитрат отговаря на 80 % амониев нитрат) за смеси от прости торове на базата на амониев нитрат с доломит, варовик и/или калциев карбонат с чистота най-малко 90 % и които отговарят на изискванията на подходящо изпитване на устойчивостта на детонация (напр. изпитване в 4 инчова стоманена тръба).
- (24) Амониев нитрат (2 500): технически чист.
Прилага се за:
а) амониев нитрат и смеси с амониев нитрат, в които съдържанието на азот от амониевия нитрат е:
i) между 24,5 %–28 тегловни % и които съдържат не повече от 0,4 % запалими вещества;
ii) повече от 28 тегловни % и които съдържат не повече от 0,2 % запалими вещества;
б) водни разтвори на амониев нитрат, в които концентрацията на амониев нитрат е повече от 80 тегловни %.

- (25) Амониев нитрат (50): материали и торове, които „не отговарят на спецификациите“ и които не отговарят на изискванията на подходящо изпитване на устойчивостта на детонация (напр. изпитване в 4-инчова стоманена тръба).
Прилага се за:
- а) материали, бракувани при производствения процес и, за амониев нитрат и смеси с амониев нитрат, прости торове на базата на амониев нитрат и сложни/съставни торове на основата на амониев нитрат, посочени в бележки 23 и 24, които са, или са били върнати от крайния потребител на производителя, в съоръжение за временно складиране или технологична инсталация за преработка, рециклиране или обработка за безопасна употреба, тъй като вече не съответстват на спецификациите в бележки 23 и 24;
- б) Торовете, посочени в бележка 22, буква а) и бележка 23, които не отговарят на изискванията на подходящо изпитване на устойчивостта на детонация (напр. изпитване в 4 инчова стоманена тръба).
- (26) Калиев нитрат (10 000): съставни торове на основата на калиев нитрат (под формата на гранули или микрогранули), които имат същите свойства като чистия калиев нитрат.
- (27) Калиев нитрат (5 000): съставни торове на основата на калиев нитрат (под формата на кристали), които имат същите свойства като чистия калиев нитрат.
- (28) Подобрен биогаз: за целите на прилагането на настоящата Конвенция подобреният биогаз може да се класифицира в позиция 14 от част 2 на приложение I, когато е бил обработен в съответствие с приложимите стандарти за рафиниран и подобрен биогаз, с осигуряване на еквивалентно качество на това на природния газ, включително съдържанието на метан, и който съдържа максимум 1 % кислород.
- (29) Полихлородибензофурани и полихлородибензодиоксини.
Количествата полихлородибензофурани и полихлородибензодиоксини се изчисляват посредством коефициентите за токсична еквивалентност при хората и бозайниците за диоксини и съединения, подобни на диоксините, Световна здравна организация, преоценени през 2005 г.:

Коефициент за токсична еквивалентност (TEF), СЗО, 2005 г.

Диоксини	TEF	Фурани	TEF
2,3,7,8-ТХДЦ	1	2,3,7,8-ТХДФ	0,1
1,2,3,7,8-ПХДЦ	1	2,3,4,7,8-ПХДФ	0,3
1,2,3,4,7,8-ХксХДЦ	0,1	1,2,3,7,8-ПХДФ	0,03
1,2,3,6,7,8-ХксХДЦ	0,1	1,2,3,4,7,8-ХксХДФ	0,1
1,2,3,7,8,9-ХксХДЦ	0,1	1,2,3,7,8,9-ХксХДФ	0,1
1,2,3,4,6,7,8-ХптХДЦ	0,01	2,3,4,6,7,8-ХксХДФ	0,1
ОХДЦ	0,0003	1,2,3,7,8,9-ХксХДФ	0,1
		1,2,3,4,6,7,8-ХптХДФ	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-ХптХДФ	0,01
		ОХДФ	0,0003

Съкращения: „Хкс“ = хекса; „Хпт“ = хепта, „О“ = окта, „П“ = пента, „Т“ = тетра.

За справка: Martin Van den Berg и други, The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds („Преценка, извършена от Световната здравна организация през 2005 г. на коефициентите за токсична еквивалентност при хората и бозайниците за диоксини и съединения, подобни на диоксините“), Toxicological Sciences, т. 93, № 2 (октомври 2006 г.), стр. 223–241 (2006 г.).

- (30) При условие че при отсъствието на натриев хипохлорит сместа не би била класифицирана като представляваща остра опасност за водната среда от категория 1.
- (31) В случаите, когато това опасно вещество попада в категория 10 запалими течности или 11 запалими течности, за целите на настоящата Конвенция се прилагат най-ниските пределни количества.

Поправка

- Приложение, част I, позиция 8
Вместо „Аерозоли“ да се чете „Аерозоли ⁽¹⁰⁾“
- Приложение, част I, позиция 11, последен ред
Вместо „опасност от промишлени аварии“ да се чете „опасност от промишлени аварии ⁽¹⁴⁾“
- Приложение, част II, позиция 43
Вместо „Метилпиридин ⁽³¹⁾“ да се чете „3-метилпиридин ⁽³¹⁾“
- Приложение, забележки 13, 15 и 16
Вместо „глава 2.4.2“ да се чете „глава 2.6.2“

РЕШЕНИЕ 2014/872/ОВППС НА СЪВЕТА**от 4 декември 2014 година****за изменение на Решение 2014/512/ОВППС относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна, и на Решение 2014/659/ОВППС за изменение на Решение 2014/512/ОВППС**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 29 от него,

като има предвид, че:

- (1) На 31 юли 2014 г. Съветът прие Решение 2014/512/ОВППС ⁽¹⁾.
- (2) На 8 септември 2014 г. Съветът прие Решение 2014/659/ОВППС ⁽²⁾, за да наложи допълнителни ограничителни мерки.
- (3) Съветът счита за необходимо да изясни определени разпоредби.
- (4) От страна на Съюза са необходими по-нататъшни действия за прилагането на определени мерки,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Решение 2014/512/ОВППС се изменя, както следва:

1) Член 1 се изменя, както следва:

а) Параграф 3 се заменя със следното:

„3. Забранява се прякото или непряко встъпване или участие в договорености за предоставяне на нови заеми или кредити с падеж над 30 дни на всяко юридическо лице, образувание или орган, посочени в параграфи 1 или 2, след 12 септември 2014 г., с изключение на заеми или кредити със специфична и документирана цел за предоставяне на финансиране за незабранен пряк или непряк внос или износ на стоки и нефинансови услуги между Съюза и Русия или трета държава или заеми със специфична и документирана цел за предоставяне на спешно финансиране, с цел изпълнение на критериите за платежоспособност и ликвидност, на юридически лица, установени в Съюза, повече от 50 % от чиито права на собственост се притежават от образувание, посочено в приложение I.“;

б) Добавя се следният параграф:

„4. Забраната в параграф 3 не се прилага за усвоени суми или изплащания, направени по силата на сключен преди 12 септември 2014 г. договор, ако:

а) всички условия за такива усвоени суми или изплащания:

- i) са били договорени преди 12 септември 2014 г. и
- ii) не са били променени на тази дата или след това; и

б) преди 12 септември 2014 г. е определена договорена дата на падеж за пълното погасяване на всички разполагаеми средства и за прекратяването на всички ангажименти, права и задължения по силата на договора.

Редът и условията за усвоени суми и изплащания, посочени в настоящия параграф, включват разпоредби относно продължителността на погасителния период за всяка усвоена сума или изплащане, прилагания лихвен процент или начина на изчисляване на лихвения процент и максималния размер.“.

2) Член 2, параграф 4 се заменя със следното:

„4. Забраните по параграфи 1, 2 и 3 не засягат изпълнението на договори, сключени преди 1 август 2014 г., или на аксесорни договори, необходими за изпълнението на такива договори, както и предоставянето на резервни части и услуги, които са необходими за поддръжката и безопасността на наличния капацитет в рамките на Съюза.“.

⁽¹⁾ Решение 2014/512/ОВППС на Съвета от 31 юли 2014 г. относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна (ОВ L 229, 31.7.2014 г., стр. 13).

⁽²⁾ Решение 2014/659/ОВППС на Съвета от 8 септември 2014 г. за изменение на Решение 2014/512/ОВППС относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна (ОВ L 271, 12.9.2014 г., стр. 54).

3) Член 3, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Забраните по параграфи 1 и 2 не засягат изпълнението на договори, сключени преди 1 август 2014 г., или на акцесорни договори, необходими за изпълнението на такива договори.“

4) Член 3а, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Забраните по параграфи 1 и 2 не засягат изпълнението на договори, сключени преди 12 септември 2014 г., или на акцесорни договори, необходими за изпълнението на такива договори, и предоставянето на подкрепа, необходима за поддръжката и безопасността на наличния капацитет в рамките на ЕС.“

5) Член 4 се заменя със следното:

„Член 4

1. Преките или непреките продажби, доставки, трансфер или износ на определено оборудване, подходящо за следните категории проучвателни и производствени проекти в Русия, включително нейната изключителна икономическа зона и континентален шелф, осъществявани от граждани на държавите членки или от териториите на държавите членки или чрез използване на плаващи под тяхно знаме кораби или техни въздухоплавателни средства, подлежат на предварително разрешение от компетентния орган на държавата членка износител:

- а) проучване и производство на нефт във води с дълбочина по-голяма от 150 метра;
- б) проучване и производство на нефт в крайбрежната зона на север от Северния полярен кръг;
- в) проекти с потенциал за производство на нефт от ресурси, намиращи се във формации на шисти, чрез хидравлично разбиване; това не се отнася до проучване и производство през формации на шисти за откриване или извличане на нефт от нешистови резервоари.

Съюзът взема необходимите мерки за определяне на съответните изделия, попадащи в обхвата на настоящия параграф.

2. За предоставянето на:

- а) техническа помощ или други услуги, свързани с посоченото в параграф 1 оборудване;
- б) финансиране или финансова помощ за всякакви продажби, доставки, трансфер или износ на оборудването, посочено в параграф 1, или за предоставяне на свързани с него техническа помощ или обучение

също е необходимо предварително разрешение от компетентния орган на държавата членка износител.

3. Компетентните органи на държавите членки не издават разрешение за продажба, доставка, трансфер или износ на оборудването или за предоставянето на услугите, посочени в параграфи 1 и 2, ако пренаят, че съответната продажба, доставка, трансфер или износ или предоставянето на съответната услуга са предназначени за извършване на един от видовете проучване и производство, посочени в параграф 1.

4. Параграф 3 не засяга изпълнението на договори, сключени преди 1 август 2014 г., или на акцесорни договори, необходими за изпълнението на такива договори.

5. Може да бъде издадено разрешение, когато продажбата, доставката, трансферът или износът на изделията или предоставянето на услугите, посочени в параграфи 1 и 2, са необходими за спешно предотвратяване или смекчаване на събитие, което е вероятно да има сериозно и съществено въздействие върху човешкото здраве и безопасност или върху околната среда. В надлежно обосновани случаи на извънредни ситуации продажбата, доставката, трансферът или износът, или предоставянето на услугите, посочени в параграфи 1 и 2, могат да бъдат осъществени без предварително разрешение, при условие че износителят уведоми компетентния орган в срок от пет работни дни след извършването на продажбата, доставката, трансфера или износа, или след предоставянето на услугите, като представя подробно съответната обосновка за продажбата, доставката, трансфера или износа, или предоставянето на услугите, без предварително разрешение.“

б) Член 4а, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Забранява се прякото или непряко предоставяне на съгътстващи услуги, необходими за следните категории проекти за проучване и производство в Русия, включително нейната изключителна икономическа зона и континентален шелф, осъществявани от граждани на държавите членки или от териториите на държавите членки или чрез използване на плаващи под тяхно знаме кораби или техни въздухоплавателни средства:

- а) проучване и производство на нефт във води с дълбочина по-голяма от 150 метра;
- б) проучване и производство на нефт в крайбрежната зона на север от Северния полярен кръг;
- в) проекти с потенциал за производство на нефт от ресурси, намиращи се във формации на шисти, чрез хидравлично разбиване; това не се отнася до проучване и производство през формации на шисти за откриване или извличане на нефт от нешистови резервоари.“

Член 2

Съображение 5 от Решение 2014/659/ОВППС се заменя със следното:

- „(5) В този контекст е целесъобразно да се разшири забраната във връзка с някои финансови инструменти. Следва да се наложат допълнителни ограничения върху достъпа до капиталовите пазари по отношение на държавни руски финансови институции, определени руски образувания в сектора на отбраната и определени руски образувания, чиято основна стопанска дейност е продажбата или преносът на нефт. Тези забрани не засягат финансовите услуги, които не са посочени в член 1.“

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 4 декември 2014 година.

За Съвета
Председател
S. GOZI

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА КОМИСИЯТА**от 3 декември 2014 година****за отмяна на Решение 2002/249/ЕО относно някои защитни мерки за рибните продукти и продуктите от аквакултури, предназначени за консумация от човека и внесени от Мианмар***(нотифицирано под номер C(2014) 9057)***(текст от значение за ЕИП)**

(2014/873/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните ⁽¹⁾, и по-специално член 53, параграф 1 от него,

като взе предвид Директива 97/78/ЕО на Съвета от 18 декември 1997 г. за определяне на принципите, които регулират организацията на ветеринарните проверки на продуктите, въведени в Общността от трети страни ⁽²⁾, и по-специално член 22, параграф 1 от нея,

като има предвид, че:

- (1) С Решение 2002/249/ЕО на Комисията ⁽³⁾ се въвеждат някои защитни мерки по отношение на определени рибни продукти и продукти от аквакултури, предназначени за консумация от човека и внесени от Мианмар, и се уточняват изследванията, на които държавите членки трябва да подлагат скаридите.
- (2) В Решение 2002/249/ЕО също така се предвижда, че то следва да бъде преразгледано с оглед на гаранциите, предоставени от компетентните органи на Мианмар, и въз основа на резултатите от изследванията, направени от държавите членки.
- (3) Вносът на продукти от аквакултури от Мианмар в ЕС не е разрешен.
- (4) Всякаква употреба на хлорамфеникол и нитрофурани по отношение на рибни продукти и продукти от аквакултури в Мианмар е забранена, считано от 16 ноември 2011 г. съгласно мианмарската Наредба № 6/2011.
- (5) След влизането в сила на забраната компетентните органи на Мианмар подлагат рибните продукти на контролни изследвания, при които не е установено наличие на хлорамфеникол и нитрофурани.
- (6) При никое от изследванията, направени от държавите членки в съответствие с член 2 от Решение 2002/249/ЕО, на скариди, внесени от Мианмар, не е получен неудовлетворителен резултат от юни 2009 г. насам. Поради това вече не е необходимо всяка пратка да се изследва, по-специално с цел установяване на наличието на хлорамфеникол.
- (7) Поради това Решение 2002/249/ЕО следва да бъде съответно отменено.
- (8) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Решение 2002/249/ЕО се отменя.

⁽¹⁾ ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1.⁽²⁾ ОВ L 24, 30.1.1998 г., стр. 9.⁽³⁾ Решение 2002/249/ЕО на Комисията от 27 март 2002 година относно някои защитни мерки за рибните продукти и продуктите от аквакултури, предназначени за консумация от човека и внесени от Мианмар (ОВ L 84, 28.3.2002 г., стр. 73).

Член 2

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 3 декември 2014 година.

За Комисията
Vytenis ANDRIUKAITIS
Член на Комисията

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА КОМИСИЯТА**от 3 декември 2014 година****за изменение на Решение 2008/866/ЕО относно спешни мерки за спиране на вноса от Перу на някои двучерупчести мекотели за консумация от човека по отношение на неговия срок на прилагане**

(нотифицирано под номер C(2014) 9113)

(текст от значение за ЕИП)

(2014/874/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните ⁽¹⁾, и по-специално член 53, параграф 1, буква б), подточка i) от него,

като има предвид, че:

- (1) В Регламент (ЕО) № 178/2002 се определят общите принципи, уреждащи въпросите, свързани с храните и фуражите като цяло, и в частност тяхната безопасност на национално равнище и на равнището на Съюза. В него се предвиждат спешни мерки, когато е очевидно, че има вероятност дадена храна или фураж, които са внесени от трета страна, да представляват сериозен риск за здравето на човека и животните или за околната среда и че този риск не може да бъде задоволително овладян чрез мерки, предприети от засегнатата държава членка (или държави членки).
- (2) Решение 2008/866/ЕО на Комисията ⁽²⁾ бе прието вследствие на появата на огнище на хепатит А при хората, свързано с консумацията на двучерупчести мекотели, внесени от Перу, които са били заразени с вируса на хепатит А (HAV). Първоначално срокът на прилагане на посоченото решение беше до 31 март 2009 г., като бе последно удължен до 30 ноември 2014 г. с Решение за изпълнение 2013/636/ЕС на Комисията ⁽³⁾.
- (3) От перуанския компетентен орган бе поискано да предостави удовлетворителни гаранции, че са били отстранени пропуските, установени по отношение на системата за мониторинг на откриването на вируса в живи двучерупчести мекотели. По-специално бе изискано да бъдат представени резултатите от програмата за мониторинг по отношение на пясъчните миди (*Donax spp.*). Независимо от факта, че именно пясъчните миди (*Donax spp.*) са причинили появата на огнище на хепатит А при хората, до този момент на Комисията не са предоставени резултатите от програмата за мониторинг по отношение на тези животински видове. Поради това Комисията не може да достигне до заключение, че чрез системата за контрол и плана за мониторинг, които са понастоящем в сила в Перу по отношение на някои двучерупчести мекотели, може да се дадат гаранциите, изисквани от законодателството на Съюза. Следователно спешните мерки следва да останат в сила.
- (4) Поради това крайният срок за прилагането на Решение 2008/866/ЕО следва да бъде съответно изменен.
- (5) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

В член 5 от Решение 2008/866/ЕО датата „30 ноември 2014 г.“ се заменя с датата „30 ноември 2015 г.“.

⁽¹⁾ ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1.⁽²⁾ Решение 2008/866/ЕО на Комисията от 12 ноември 2008 г. относно спешни мерки за спиране на вноса от Перу на някои двучерупчести мекотели за консумация от човека (ОВ L 307, 18.11.2008 г., стр. 9).⁽³⁾ Решение за изпълнение 2013/636/ЕС на Комисията от 31 октомври 2013 г. за изменение на Решение 2008/866/ЕО относно спешни мерки за спиране на вноса от Перу на някои двучерупчести мекотели за консумация от човека по отношение на неговия период на прилагане (ОВ L 293, 5.11.2013 г., стр. 42).

Член 2

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 3 декември 2014 година.

За Комисията
Vytenis ANDRIUKAITIS
Член на Комисията

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА КОМИСИЯТА**от 4 декември 2014 година**

за публикуване на данните за стандарт EN 15649-2:2009+A2:2013 относно артикули за свободно време, използвани за плуване във вода, и стандарт EN 957-6:2010+A1:2014 относно стационарни съоръжения за тренировка в Официален вестник на Европейския съюз съгласно Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

(текст от значение за ЕИП)

(2014/875/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 декември 2001 г. относно общата безопасност на продуктите ⁽¹⁾, и по-специално член 4, параграф 2, първа алинея от нея,

като има предвид, че:

- (1) В член 3, параграф 1 от Директива 2001/95/ЕО от производителите се изисква да пускат на пазара само безопасни продукти.
- (2) Съгласно член 3, параграф 2, втора алинея от Директива 2001/95/ЕО даден продукт се счита за безопасен по отношение на рисковете и категориите рискове, обхванати от приложимите национални стандарти, когато той е в съответствие с националните стандарти, с които се транспонират европейските стандарти, данните за които са били публикувани от Комисията в Официален вестник на Европейския съюз в съответствие с член 4, параграф 2 от посочената директива.
- (3) Съгласно член 4, параграф 1 от Директива 2001/95/ЕО европейски стандарти се изготвят от европейските организации за стандартизация след възлагане на мандат от Комисията.
- (4) Съгласно член 4, параграф 2 от Директива 2001/95/ЕО Комисията следва да публикува данните за тези стандарти.
- (5) На 21 април 2005 г. Комисията прие Решение № 2005/323/ЕО ⁽²⁾ относно изисквания за безопасност, на които трябва да отговарят европейските стандарти за артикули за свободно време, използвани за плуване във вода.
- (6) На 6 септември 2005 г. Комисията възложи мандат М/372 на европейските организации за стандартизация за изготвянето на европейски стандарти, насочени към основните рискове, свързани с артикули за свободно време, използвани за плуване във вода, а именно: удавяне или почти удавяне, други рискове, свързани с проектното решение на продукта, включително отнасяне от течението или вятъра, невъзможност лицето, ползващо продукта, да се държи за него, падане отвисоко, заклещване или заплитане над или под повърхността на водата, внезапна загуба на плавателност, преобръщане, термичен шок, рискове, свързани със самото използване, като сблъскване и удар, и рискове, свързани с ветрове, течения, приливи и отливи.
- (7) Европейският комитет по стандартизация прие серия европейски стандарти EN 15649 (части 1 — 7) за артикули за свободно време, използвани за плуване във вода, в изпълнение на мандата, възложен от Комисията. На 18 юли 2013 г. Комисията прие Решение за изпълнение 2013/390/ЕС ⁽³⁾, с което бе утвърдено, че европейските стандарти EN 15649, части 1 — 7, за артикули за свободно време, използвани за плуване във вода, са в съответствие с общото изискване за безопасност на Директива 2001/95/ЕО по отношение на рисковете, които обхващат, и бе решено данните за тези стандарти да бъдат публикувани в серия С на Официален вестник на Европейския съюз.
- (8) Впоследствие Европейският комитет по стандартизация изготви нова редакция на европейския стандарт EN 15649-2:2009+A2:2013 за артикули за свободно време, използвани за плуване във вода.

⁽¹⁾ ОВ L 11, 15.1.2002 г., стр. 4.

⁽²⁾ Решение 2005/323/ЕО на Комисията от 21 април 2005 г. относно изисквания за безопасност, отговарящи на европейските стандарти за плаващи артикули за отдих за употреба върху или във вода, съгласно Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 104, 23.4.2005 г., стр. 39).

⁽³⁾ Решение за изпълнение 2013/390/ЕС на Комисията от 18 юли 2013 г. относно съответствието на европейските стандарти серия EN 15649 (части 1 — 7) за плаващи артикули за отдих за употреба върху и във вода с общото изискване за безопасност на Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и публикуването на данните за тези стандарти в Официален вестник на Европейския съюз (ОВ L 196, 19.7.2013 г., стр. 22).

- (9) Европейски стандарт EN 15649-2:2009+A2:2013 попада в обхвата на мандат M/372 и е в съответствие с общото изискване за безопасност на Директива 2001/95/ЕО. Поради това следва данните за този стандарт да се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.
- (10) На 27 юли 2011 г. Комисията прие Решение 2011/476/ЕС ⁽¹⁾ относно изискванията за безопасност, на които трябва да отговарят европейските стандарти за стационарни съоръжения за тренировка.
- (11) На 5 септември 2012 г. Комисията възложи мандат M/506 на европейските организации за стандартизация за разработване на европейски стандарти относно стационарни съоръжения за тренировка. Изискваше се в тези стандарти да се следва принципът, че при нормални, разумни и предвидими условия на употреба рисковете от наранявания или от увреждане на здравето и застрашаване на безопасността следва да се минимизират от проектното решение или предпазните средства на уредите.
- (12) Европейският комитет по стандартизация прие европейски стандарти серия EN 957 (части 2 и 4 — 10) и европейски стандарт EN ISO 20957, част 1. Тези стандарти попадат в обхвата на възложения от Комисията мандат.
- (13) На 13 юни 2014 г. Комисията прие Решение за изпълнение 2014/357/ЕС ⁽²⁾, с което бе утвърдено, че европейски стандарти серия EN 957 (части 2 и 4 — 10) относно стационарни съоръжения за тренировка са в съответствие с общото изискване за безопасност на Директива 2001/95/ЕО по отношение на рисковете, които обхващат, и бе решено данните за тези стандарти да бъдат публикувани в серия С на *Официален вестник на Европейския съюз*.
- (14) Впоследствие Европейският комитет по стандартизация изготви нова редакция на европейския стандарт EN 957-6:2010+A2:2014 за стационарни съоръжения за тренировка.
- (15) Европейски стандарт EN 957-6:2010+A1:2014 попада в обхвата на мандат M/506 и е в съответствие с общото изискване за безопасност на Директива 2001/95/ЕО. Поради това следва данните за този стандарт да се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.
- (16) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на комитета, създаден с Директива 2001/95/ЕО,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Данните за посочените по-долу стандарти се публикуват в серия С на *Официален вестник на Европейския съюз*:

- а) EN 15649-2:2009+A2:2013 „Артикули за свободно време, използвани за плуване във вода — част 2: Информация за потребителите“;
- б) EN 957-6:2010+A1:2014 за „Стационарни съоръжения за тренировка — част 6: Бягачи пътеки. Допълнителни специфични изисквания за безопасност и методи за изпитване“.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 4 декември 2014 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Решение 2011/476/ЕС на Комисията от 27 юли 2011 г. относно изискванията за безопасност, на които трябва да отговарят европейските стандарти за неподвижно поставени уреди за тренировка съгласно Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 196, 28.7.2011 г., стр. 16).

⁽²⁾ Решение за изпълнение 2014/357/ЕС на Комисията от 13 юни 2014 г. относно съответствието на европейските стандарти серия EN 957 (части 2 и 4 — 10) и EN ISO 20957 (част 1) относно стационарни съоръжения за тренировка и на десет европейски стандарта относно уреди за гимнастика с общото изискване за безопасност на Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и публикуването на данните за тези стандарти в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ L 175, 14.6.2014 г., стр. 40).

ПОПРАВКИ**Поправка на Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 г. относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции**

(Официален вестник на Европейския съюз L 76 от 22 март 2005 г.)

(Специално издание на български език, глава 19, том 7)

На страница 158, в приложението буква в)

вместо: „в) Орган, който отговаря в изпълняващата държава за изпълнението на решението ...“

да се чете: „в) Орган, който отговаря в решаващата държава за изпълнението на решението ...“.

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG